

ՀԱՅԿԱՅԱՆԻ
ՈՐ ՏՈՐԻՆՅՈՐՈՋԻ

ՀԻՆՈՒԿՈՒԹՅՑ

ԿԻՆՅՈՒԿԻ ԳՐՈՒԹՅՑ

.ՄԻԸ.

ukidba bečkoga jugo-jezika iz 1850. tar povratak MarkoMarulichya

poslušavši raznoliko množtvo Harvatah, sabrah razložje zbog kojih se razharvaćiva Harvatski Yazik tudjicama tar krivim jezikoslovljem: jerbo jedni - **ne znadu**, jerbo jedni - "**se ne mogu sjtiti**", jerbo jedni - **želidu bit ponad puka**, jerbo jedni - **čuhu tako na TVu**, jerbo jedni - **želidu bjt objtstni**, jerbo jedni - **ne hajedu**, jerbo jedni - **imadu tvarne koristi od toga nereda**, jerbo jedni - **čuvadju svoje jugorepove od prj 1990.**, jerbo jedni - **slušadu lingvističkopupavačke stručnjake sa filozofskoga fakulteta**, jerbo jedni - **se spremadu va Irsku tar učidu anglikanski**, jerbo jedni - **klizidu niz val čekaduć velikoga NN-vodju tkoji bjt trjbal sredit vse**

postoji dzelo malo njih tkoji jesu svjstni loših obkolnostih danas 2022.; oni ini, ne tako svjstni, možda privededu mozag spoznaji si, proučidu li stanovničak Popis 2021 ... oli ovu knjižicu

Bjt na začetku Harvatski Yazik.
Bjt Harvatski Yazik od Boga.
Nastajahu Harvati po Harvatskome Yaziku
va kojem bjt Harvatom život.
Bjt njihov život svjtlilo ca razsvjtlili tamu,
neka ne obuzme tama nas Harvate.

prisexen kako bȳden izvarssaval povjstnu pradičovsku
zapovjđ va obrani Harvatskoga Yazika , harvatske
duhovnosti , harvatske osebuynosti, izvorne basschine
harvatskih narasstayah , tar zasstitil samosvoynost
Harvatske Domovine od vsih obsjnarah tkoyi koladu po
nyoy nukaduch laxima tar zlocsinima na nyezinu propast

HARVATSKI NARODAN SPAS

ukidba bečkoga jugo-jezika iz 1850.

tar povratak MarkoMarulichya

Zvīzdān Xivkovīch

Agrām, ruyâc 2022.

^A iznosit izstjnu, je iztodobno velik dar tar velika žartva ... uvodna pojasnitba

Ukidaduć bečki jugo-jezik, brišen točku po točku dogovora osmorice obsjnarah tkoji se sastahu 1850. z'nečastnima nakanama. Pišen ove redke primorskoharvatski, nalik MarkoMarulichu. Onomu MarkoMarulichu, otcu harvatske književnosti što ju danas više niti ne imamo, jerbo se ne služimo više va /u/ Harvatskoj MarkoMarulichevim Harvatskim Yazikom, nego bečkim jugo-jezikom Vuka Stefanovića Karadžića tar /i/ njegovoga društvcanceta iz Gerličeve karčme na bečkoj Ungargasse 362 onoga 28. ožujca 1850. Ne napisah nič ca ne bý býlo poduparto harvatskom baščinom tar povjstnima vrjilima. Izim nekoliko sitnicah pri SvetoJeronimovome pismu ca morah napraviti zbog bolje uporabivosti tar zbog većega sklada povjstnih harvatskih pismah. Iman vsakoje pravo za napraviti to.

^B harvatski NDH-pravopis iz 1941., je nedonošče prjma našeme izkonskome, povjstnome, MarkoMarulichevome, Harvatskome Yaziku

Izgleda harvatolatinična inačica vsih Harvatah od nasilnozatiradućega /okupatorskoga/ rimskoga zauzeća naše Harvatske Domovine do 1835. ovako: **CS**/**Č**(č) , **CH**/**Ć** , **SS**/**SC**/**SH**(š) , **X**(ž) , **Y**(j) ... često još: **SZ**(s) , **CZ**(c) , **GN**(nj) , **GL**(lj) , **GHN**(gn) , **GHL**(gl) , **DJ**/**GJ**(“đ”) . Zbog bolje razumitbe, pišen tudj ččšž-rogatim Gajevim jugo-znakovjem, kako bý se pribralo štjelje /čitaoce/ više na sadaržaj. Pisahu većina harvatskih velikanah povjstnom harvatolatiničnom inačicom. Se može uvjrit otomu vsatko uzimaduć va ruke nepošpurene /nezatrovane/ njihove izvornike dostupne va starim knjižničnim sbirkama.

Obradih znakovje našega **izvornoharvatskoga, SvetoJeronimovoga pisma**, nazvanoga puno kasnije “glagolica” kako bý se izbrisal spomjñ na njegovog obsmisliatelja - Harvate, tar na njegovog poKristnog usustavitelja - Svetog Jeronima. Postojadu na svjtu razna pisma, npr.: kinezko, garčko, arabijansko, armenijansko, etiopijansko, gruzijansko,... Zač se moralo zatajiti ime obsmisliatelja harvatskoga pisma?

Podsjećan Harvate na **harvatsko poluglasje** koje je postojalo od uvijek, pak se zapisivalo. Postoji ono danas još uvijek, se izgovara, nu se ne zapisiva, jerbo je odlučil tako nepoznat netko. Se obznačava va kasnija doba vso /svo/, jako tar slabo, poluglasje samo jednim, iztim znakom - štapićem: **Ī** (v.Parcsich).

Nisu postojali nikada pri Harvatima glasovi: **Dž** , **Đ** , **Nj** , **Lj** . Se može tar se trjba za izricati vse prez njih na inokije načine. Nisu postojali, ca je razvidno iz SvetoJerolimičinoga stubcoređja /tablice/ na koncu.

Upisivan znakom i (ii) različitim harvatskim zavičajom inokije izgovorive **i/e/ije/je**-tove. Nazivadu oto još "ja-t" zbog vjrovatno Rusijanacah tkojima je jednom "nabačena loptica", pak se vratila nam promjinita na rusijanski Я-način. Zabljizba i/e/ije/je-ta, bȳ jednom tȳkom 19. stotinulića rogat e: ě .

Harvatski nastavak množinskoga genitiva na: **-(a)h** (često). Npr.: izmedju (tkoga, čega) - učenikah .

Harvatski nastavak množinskoga dativa na: **-om** (često). Npr.: Harvatska (tkomu, čemu) - Harvatom !

Harvatski prjdstavak glasu r ca bȳ se našal zarobit medju suglasničjem: **-ar-** (često); biljžin iz izvorah još **-er-** (pri Ante Starčeviću), **-or-** (naziva nas cĳla iztočna Europa Horvatima) , **-ur-** (iz blizkoiztočnih tar iz azijskih izvorah: Ben Hur / Huri / Huriti) ... savaršeno, parvaci, targ, varč, daržava, garb, barzo, sarpac,...

Postojadu ini harvatski glasovi koje porabin tudj. Na primjr: **ŷ** (Ui ; U-i ; se namĳsti garlo za glas -U-, nu se izgovori glas -i- , slično germanskomu ü) bȳt ; **Kh** (K-h) kharv ; **Uo** (U-o) uovo, uono

Bĳsĳdina korĳnotvorba uz izpravan tar slĳdiv korĳnov, glasovan razvoj va vsima prigodama, prez /bez/ "izuzetkovih izuzetakah".

Glasoprĳlazje: **K>Č** , **G>Ž** , **H>Š** ... sĳniK> sĳniČje, druG>druŽtvo, posluH>poslušnik,...

Imeničine množine, često uz nastavak: **-(j)e** . Npr.: grozd>grozdje, upozorba>upozorje, gora>gorje .

Najdu li se dva različita samoglasnika va dotiku, se triba izgovarat medju njiman: **-j-** (ajo, oje, ija,...) .

Dvitratan izpis iztoga glasa, je česta pojava tar ovisi od tvorbe složene bĳsĳde iz dvĳ oli više njih. Ne trĳba "gutat" glasove, nego zapisat uredno ih tako kako je (vodoobskarba, životoopis, oddvojit, bezžičan) .

Pojedini glasovi (a, e, i, o, u, k, s) sami za sebe ne mogu bȳt bĳside, nego trĳba porabit "zaboravite", starije izraze: **va**/vu/v' (za u) , **z**/**z**ĳ (za s, sa) , **ka** (za k) , **tar**/ter/t'r (za veznik i),...

Se pokušavan pridaržavat glagolske uzance pri bĳsĳdinomu rasporedu va rĳčenicama (sintaksi) na ovaj način: **glagolske** čestice > **opisne** čestice > **posvojne** čestice > **imeničine** čestice > **ine** čestice > , > .

Imenica>imenica ... nj harvatski izričaj (gradonačelnik Zagreba > zagrebački gradonačelnik).

^v harvatsko-povjstno-majčin jazik, izgovorno niti ne zvuči slično danas "službeno-književno-standardnomu" jeziku va Republici Hrvatskoj

Izglēda mi kâko se trĳba naglašavât bĳsĳde pri izgovōru na prĳdkonačnōme njihovōme samoglasnĳku.

Ne naprĳd na pĳrvome samoglasniku kako je to danas slučaj z'bečkim jugo-jezikom Vuka Stefanovića Karadžića kojega namĳstihu vukovci za "hĳrvatski standard" tj. za "službeno-književan hĳrvatski jezik".

^g da-li-čkat / da-da-čkat - nj harvatski izričaj ne ... je "regionski", prĳkodrinski

Porabiduc "stara pravila", je razumivost pri štĳtbi harvatskih velikanah na dželo /vrlo/ visokoj razini, zgrozitbi poznanikah, nadučitelah /profesora/ tar raznih "stručnih jezikoslovacah" /lingvista/ unatoč. Možda dobro ca /što/ spoznavah ove stvari puno lĳtah /godina/ nakon izobrazbe, jerbo ne znan kako bȳh zavaršil pučko-, sĳrdnje- tar vele-učilišće /faks/ kada bȳh bȳl znal vse ovo va moje učeničko doba.

^d potjrasmo oboružanu bandu priko izvora 1995., nu nismo banditiće tkoji o(b)stahu va Harvatskoj za pisaćima svojima stolovima ... pak bljuvadu

Priporučivan vsiman neka otvoridu obmrižne NSK-Zagreb stranice, kadj /gdje/ se nalazidu mnoge posnimane tar obmrižene /digitalizirane/ stare, izvorne harvatske knjige, izprave, ričnici, novine, knjigozbirke,... za uvjrit se oko vsega ca pišen. Kako byde postupil tko, neka je sukladno osobnoj njegovoj savjisti, odgovornosti za nadolazeće doba tar dobrohotjbi prija Harvatskoj Domovini.

Puno doba tar prostora za harvatosvojan pri-obrat, ne imamo više ne. Tjkom tridesetak ljtah obnovite Harvatske Daržave (1991.-2022.), se nismo pomakli niti za dlaku od jugo-jezika. Obsvojitelski tar nasilni prikodrinski napadi ne postustavadu niti danas. Rastjrahu harvatski ratnici devedesetih oružjem bandu priko izvora, nu grickadu prikodrinci obilaznima načinima našu bašćinu sada još jače. Za to doba, mučadu ničkoristne harvatske uzstanove, daržavna službeničja /ministarstva/ tar crikvina upravitelstva pri Harvatskoj Daržavi /HBK-biskupi/. Imadu oni "važnije agende" za odradit: "klimatske promjine", "mRNA-cjipiva", "migranti", "pachamame", "The Great Reset", "Ukrajina", "LGBTQPZ+",...

^e Harvatski Yazik - višeznačan harvatski pojam ; izgovor imena Harĭvatĭ

Čuhu jur vsi Harvati kako *naligohu turci na Yazik Harvatski* nakon Karbavske bitke. Trija byt jasnije vsiman kako **je pojam: Harvatski Yazik** zapravo **višeznačan harvatski pojam** ca ne znači samo jezik tj. govor, nego **vse harvatsko**: harvatski narod + harvatski govor + harvatsko pismo + harvatska vjra + Harvatska Darxava/Kraljevina/Banovina + harvatsko obzemye + harvatsko Sinyemore + harvatske rjke + harvatska yezera + harvatske gore tar planine + harvatska polya + harvatske ssume + harvatsko otocsye + harvatski kraly/ban/knez + harvatsko plemichye + harvatski voyovnici + harvatsko cslovjcsye.

Nj izpravan poturčeno-poserblijen H|rvat-izgovor narodnoga, harvatskoga imena kako se izgovara danas pri Harvatom: H-r-vat tj. tursko-serbljansko: H|rvat, nego onako kako piše to na jurandvorsko-bašćanskoj ploči: **H(a)rĭ-vatĭ** ... se izgovara **H(a)r-** koti jedan slog va jednomu dahu.

^x govor-povjst-obzemje

Reče nedavno jedan harvatoljub (Antun Abramović) kako postojadu tri glavna počela /elementa/ ca tvoridu jedan, bilo tkoji, narod narodom: 1/.govor, 2/.povjst, 3/.obzemje. Tim redom prija važnosti. Daklen, ne postoji jedan narod tkoji by imal nekoliko govora tj. jezika, nekoliko različitih povjstih kako va dobru tako va zlu, nekoliko udaljenih tar razdvojenih obzemjah na kojim pribivadu narodnici doklen žividu svoje živote. Nj nužno jednomu narodu čak niti za imat jednaku vjru va nadnaravno, oli za živit va samo jednoj daržavi. Ne ima ne vsatkoji narod srjće za imat svoju samosvojnu daržavu. Se naučismo dobro mi Harvati koliko košta kharvi /krvi/ tar muke za imat vlastitu daržavu tar koliko više košta kada ne imamo ju. Doživihu jur mnogi narodi podpun razpad tar na koncu nestanak. Mi Harvati - se daržimo zajedno.

^{D3} tko-kako-kada pokrenu zločinačak, protivharvatski, jezikoslovan prijavat

Zavrjidihu Harvati za znat zač je nužno konačno za odbacit bečki književan dogovor iz 1850., kojim je stvoren bečki jugo-jezik za nikada postojaduć takozvan jugo-narod. Je dostatno za prijavat izvorne zapise harvatskih velikanah iz prošlih dobah. Niti ne toliko davnih dobah. Je razdjilnica odprilike na 1835., kada je pokrjnutu Gajeva tiskara jugo-jezika va Agramu /Zagrebu/. Ne može bjt nikakvih mogućnostih kako bj nastajale jezične Gajeve pri-inake prirodnim razvojem toga iztoga jezika, nego nastajahu samo zbog zločinačke prilagodbe prokletomu neprijatelju na nizočijeme razvojnome stupnju, jerbo kako svoje uljudbe niti nj imal, poče prisvajat neprijatelj tuđe doseže za nadokarpat vlastite nedostatke, neznanja tar nemogućnosti.

^Z "Srbi svi i svuda", "Srbi zapadnoga vjerozakona" - jesu serbljočetnički, VukStefanovićKaradžićevi nazivi za nas Harvate; je taj londonski plaćenik - tvorac bečkoga jugo-jezika uz veliku Gajevu pomoć; tvardi Karadžić kako ne postojadu Harvati koti /kao/ narod, jerbo postoji "na ovim prostorima" samo jedan jedin narod: Srbi; podaržahu onda petorica jadnikah iz Harvatske ga; obdaržavaduć danas 2022. to jugo-jezično obsjnarje, podaržavadu Harvati Karadžića, jerbo se služidu zločinačkim, malo-umnotvornim njegovim bečkim jugo-jezikom! ... doklen tako?

Zna samo TrojjednoBožje /Trojjedan Bog/ zač se prihvatih ovoga drage volje, nikakvoj tvarnoj koristi unatoć. Priznavan kako nisan znal nič oko ovoga do prid nekoliko ljtah. Nisu govorili nikada va učilištima oko ovoga mi. Ipak, je lebdil va zraku onaj osjćaj vsakoji trat kada bjh izašal vanka Zagreba na izlet, tjkom prazničnih boravkah na selu kod rodbine, oli kada bj poštil tko iz primorske Harvatske nas. Je postojal onaj inokiji govor ca se nj odobral va jugo-daržavnome sustavu, za koji se nj dobivala dobra ocjna. Jerbo nj bjh niti "književan", niti "služben", niti "standardan", nj smjil niti za postojat. Onaj tkoji bj se izražaval inokije od sustava, je smatran nepodučenim, za-ostalim, ponekad čak neprijateljom. Kako umirahu djdovi tar bake, je odlazil z'njiman takav govor va zaborav. Se stvaralo novoga, jugoslavenskoga, marksističko-socijalističko-komunističkoga človička, tkoji je trijal nov jezik za novo doba, za novu jugo-daržavu ... *od Vardara pa do Triglava, od Đerdapa pa do Jadrana, kao niska sjajnog đerdana, svetlim suncem obasjanu, ponositu sred Balkana, Jugoslaviju, Jugoslaviju!*

^Ÿ 68 ljtah pri versaille-ske jugo-tvorevine 1918., je izvaršena jezikoslovna priprema za nju prijava pravilu: **jedan jezik = jedan narod = jedna daržava**; broj tar varsta glasovah kako va "hrvatskoj a-be-ce-di" tako va "srpskoj azbuki", postahu izti, različitim jezikom tar pismom unatoć

Bj ta umjtna, zločinačka, vražja tvorevina, takozvana Jugoslavija, toliko "draga" medju Harvatima, pak morasmo rušit ju uz velike narodne žartve dvitrat: 1941. tar opet 1991. Bjdemo opet, zatriba li. Samo nj stvorena zamisal za takozvanu Jugoslaviju tek va Versailles-u koncem velikoga rata 1914.-1918.,

nego je odpočela priprema za nju barem stotinu ljeta pri. Jezikoslovna priprema! Daklen, pri svih političkih, vojnih, društvenih potezima, se odvijala prava opačina kako bi se stvorio poseban, križan /hibridan/ govor-pismo-sustav. Dobihu opaćinitelji silno piñizje /novce/ iz inozemstva od "Soroševaca prije Soroša" za lagat tar za varat, svarhu postizatbe takvoga nauma. Ta vragoslužinčad tar harvatomajmunčad iz Harvatske, nije imalo često niti kapi harvatske kharvi, pak bihu nehajni za Harvate tar za Harvatsku. Ludwig Gay (alijas Ljudevit Gaj), Đorđe Popović (alijas Đuro Daničić), Joseph Georg Strossmayer (alijas biskup Joca Štroca), Vuk Stefanović-Karadžić (alijas serbljočetnik), Jernej Kopitar (alijas malo đubre), Dimitrija Demeter (alijas cincar),... Se pridružihu harvatski izgrednici im, od kojih je imal vsatkoji koristi pri tome. Uglavnom tvarne koristi kroz dobivenu imovinu, visok društven položaj tar piñizje kojima osiguravahu lagodan život si. Pripadnost nezakonitim, podzemnim, tajnim društvom tar pomoć neprijateljskim, dojavno-uhoditnim službom, je bilo (jest danas još uvijek) dobro izplativo zlodjlo protiv harvatskoga naroda. Nisu izuzeti iz toga niti Crikvini upraviteli Katoličke Crikve na vsim razinama ... od Vaticanana, agramskoga Kaptola, Djakova, na dalje tar na niže.

ćirilčno-latiničan, serbljo-hrvatski, bečki jugo-jezik, je Karadžić-Gajev iztobitan sustav za dvoje različitih pismah

A B C Č Ć D Đ Dž E F G H I J K L Lj M N Nj O P R S Š T U V Z Ž

А Б Ц Ч Ћ Д Ђ Џ Е Ф Г Х И Ј К Л Љ М Н Њ О П Р С Ш Т У В З Ж

Nisu sporni samo glasovi tar samo bijside, nego cijl jugo-krivopis z'množtvom izuzimadućih izuzetakah, tar odbačaj harvatskoga bijsidokorijnskoga izričaja. Vse razvidno iz njihovoga bečkoga jugo-dogovora.

ćirilica - je povjstno harvatsko pismo ... samo ona harvatska, katolička, zapadnoeuropska ćirilčna inačica, koja se razlikova znatno od npr. serbljanskoćirilčne inačice zahvalivaduć našem Harvatu fra Matiji Divkovichu; postoji mogućnost kako pisasmo našom harvatoćirilčnom inačicom mi Harvati još pri nego li Serbljanaci njihovom serbljoćirilčnom

Je velika grjška za izjavlivat: "ne ćirilici u Vukovaru", jerbo imamo mi Harvati značajnu književnost va Bosni na našoj harvatoćirilčnoj inačici od davninah. Kada bi smo se odrekli toga, prisvojili bi du Serbljanci vse. Jesu već puno toga. Zato, čestitan mostarskim Harvatom tkoji postavihu nad ulazom va mostarski, harvatski dom njegov naziv: herceg (der Herzog tj. vojvoditel) Stjepan Kosača, kako na (jugo-) latinici, tako na harvatskoj ćirilici. Vsakoja čast našim mostarcom. Možete pogledat slike toga mostarskoga harvatskodomovoga nadpisa malo dalje va ovome izradku, oli na obmrjžu.

Se razlikova znatno (**38,16%**) npr. rusijanskoćirilčna od serbljoćirilčne inačice (dvojaziničina uzporedba glas-glas tar znak-znak). Nu, kada bi du se razlikovale samo desetak posto - ne bi smo li tvardili već onda kako je rič oko dvaju različitih pismah dvaju različitih jezika?

Uzporedi li tko računalne tipkovnice, npr. germansku od npr. italijanske, bi mogal uztvardit kako postojadu izto tako znatne razlike. Da, jerbo jesu različiti jezici, različitih glasovah.

rusijanska ćirilica	1/3	serbljanska ćirilica
A, a	a	А а
Б, б	b	Б б
В, в	v	В в
Г, г	g	Г г
Д, д	d	Д д
ne ima	đ	Ђ ђ
Э, э	e	Е е
Е, е	je	ne ima
Ё, ё	jo	ne ima
Ж, ж	ž	Ж ж
З, з	z	З з
И, и	i	И и
Й, й	j	Ј ј

rusijanska ćirilica	2/3	serbljanska ćirilica
К, к	k	К к
Л, л	l	Л л
ne ima	lj	Љ љ
М, м	m	М м
Н, н	n	Н н
ne ima	nj	Њ њ
О, о	o	О о
П, п	p	П п
Р, р	r	Р р
С, с	s	С с
Т, т	t	Т т
ne ima	ć	Ћ ћ
У, у	u	У у

rusijanska ćirilica	3/3	serbljanska ćirilica
Ф, ф	f	Ф ф
Х, х	h	Х х
Ц, ц	c	Ц ц
Ч, ч	č	Ч ч
ne ima	dž	Џ ѓ
Ш, ш	š	Ш ш
Щ, щ	šč	ne ima
Ъ, ъ	t.p.gl.	ne ima
Ы, ы	ÿ	ne ima
Ь, ь	m.p.gl.	ne ima
Ю, ю	ju	ne ima
Я, я	ja	ne ima

jednak znak >	22 komada	jednak glas >	25 komada
različit znak >	16 komada	različit glas >	13 komada
sličnost znak-znak >	57,89%	sličnost glas-glas >	65,79%
razlikovost znak-znak >	42,11%	razl. glas-glas >	34,21%
obćenita sličnost >		61,84%	
obćenita razlikovnost >		38,16%	

^k kako je nazivala cijla Europa **Servima** (služinčad) ih, promjñihu **Servi** sami sebi svoje narodno ime va - Srbi ... izvartaduć serbljoćirilčno slovo **в** koje se izgovara **у** va latinično **в** ... izbacihu još **е** izprjđ **р**, čime obrkinkahu tar sakrihu dodatno svoje izvorno ime

Servijanci/Сервијанци > "S(e)rbijane" > "Срби". Pišedu Faust Vrancsich tar Andrija Kacsich Miossich izvorno serbljansko narodno ime - Servi (služinčad) va svojim knjigom. Spomjñjadu Gaj tar Šulek kasnije (1835.) koti Serblje ih, prijma čemu zapažan kako je poduzelo Serblje vse moguće kako bñ promjñilo otaj nepogodan naziv (služinčad) svojega naroda. Samo, je obstalo staro, izvorno ime im va npr. Portugalu, va starijim knjigama širom svjta tar sigurno va starijim harvatskim knjigama ... samo, se ne iznosi na svjtle.

^l se diralo višetisućlñtan harvatski red

Harvatsko, SvetoJeronomovo pismo, ta uljudbena harvatska starina, je silno harvatsko dobro, utvarda harvatske duhovnosti tar osebjnosti, veli Nikola C(a)rnković. Parva, ikada odtisnuta, harvatska knjiga, je bila na izvornomu harvatskomu pismu - SvetoJerolimici, takozvanoj glagolici, va Kosinju kojega želidu danas za potopit nam, doklen je Sveto Pismo Vulgata našega Svetoga Jeronima - parva ikada odtisnuta knjiga va Europi na tiskarskome Gutenbergovome stroju. Imasmo mi Harvati jedini va cijlome svjtu oduvñk pravo za misit unutar Katoličke Crikve porjđ latinskoga jednako na našeme staroharvatskocrikvinome govoru ("glagolaška misa"). Ca je odobreno vsim inim katoličkim narodom za takozvanu новообредну VC-2-misu tek 1960ih nakon VC-2, toga veleprjvatno-modernističko-masonskoga, toroga /drugoga/ vaticanskoga sabora /koncila/. Je bñl VC-2 možda uništavaduć za

Katoličku Crikvu, nu jesu objaviti koristni misalovi tar molitvini prjvodi na mnoge jezike. Koristno za uzporedbu danas z'našim misalima tar molitvama. Jerbo imamo još uvijek va Harvatskoj Karadžičeve misale, molitve tar HBK-Biblije, se izpostavilo kako nisu izte bjsjide harvatskih katoličkih sadaržajah va odnosu na npr. polske, italijanske oli germanske katoličke sadaržaje. Da, zvuči prjstrašno. Imamo mi "utrobu" (umjsto izvorno naše - tarbuh), vsi ini katolici na svjtu na svojem jezicju: tjlo.

M brojnost suvišnih tudjicah danas, posebno anglikanizamah, je dokaz iz kojega je poduzet napad srjdišća ... tar tko provodi oto va Harvatskoj

Pokaziva ota činjenica zbog tkoga se trjbalo razbijat povjstno-baščinsko harvatsko jezikoslovje. Onoga trjnutka kada je izvarnuto naše jezikoslovje na harbta, počehu unosit "lingvistički stručnjaci" suviše tudjice /internacionalizme/. Podupirano iz Londona, neka se učidu djtca već od vartičkoga uzrasta.

N podrivatba Harvatskoga Yazika prjma londonskim naputkom; različita SvetoPismovna izvorja mimo Vulgate, jesu nedopustiva za katolike!

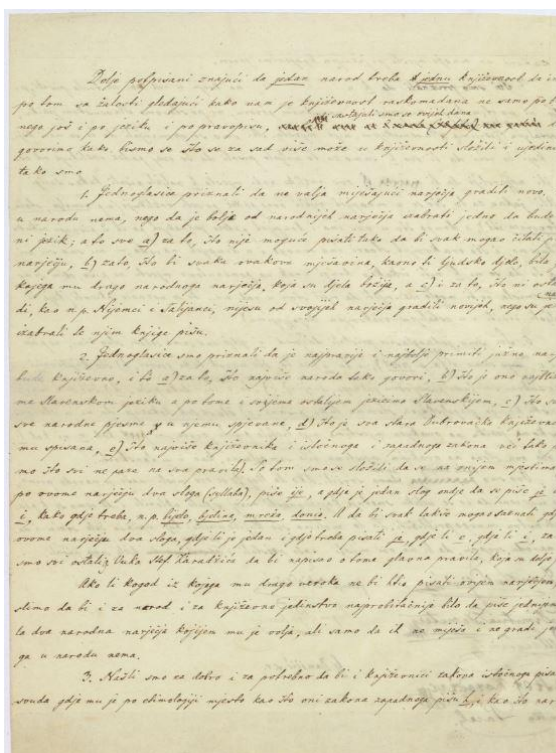
Bečki (wien-ski) književan dogovor iz 1850., bj skup neobvlaštenih pojedinacah, objstno-nadmenih obsjnarah, tkoji uzehu pravo si za odlučivat oko važnih povjstno-političkih stvarih. Se bjde pokazal taj skup prjsudnim, ijako ne parvim, nastupadućega nauma za stvoritbu šugo-jugo-slavije šestdesetosam ljtah posljn ovoga. Podupirahu ovakav dogovor tudjinci, kako Germani svojom politikom "Drang nach Süden" do iračkih naftnih poljah, tako fallen-angels-land-ci (Anglikanci) svojom politikom oddvojbe Germanah od područjah kadj bjdu mogli prjdstavlivat suparničtvo va narodopodjarmitbi /kolonijalizmu/ im. Britansko biblijsko društvo, je davalo 1800ih silne pjnize za prjvode odpadničke, anglikanske King James Bible na narodne jezike katolikah. Va to doba, se ostvariva velik zamah LjudevitGajeve tiskare, njegovoga takozvanoga ilirskoga pokreta tar značajnih Gajevih promjnah na oddvojbji hrvatskoga jezika od harvatske baščine, vse prjma njegovim dogovorom z'Karadžićem još iz 1830ih, tar pjniznim anglikanskim podticajom toj svarhi prjko novih SvetoPismovih prjvodah. Samo ne iz SvetoJeronimove Vulgate, jedinodopustivoga katoličkoga izvora. **Provjrite sada izvorje vaših hižnih Svetih Pismah. Ca piše na početnim stranicama ... ca je izvor im?**

O nasta bečki jugo-jezik 1850. va bečkoj krčmi, kadj se nažderavahu tar nalokavahu obsjnari ... piše meni nepoznat harvatoljub na metapediji tako

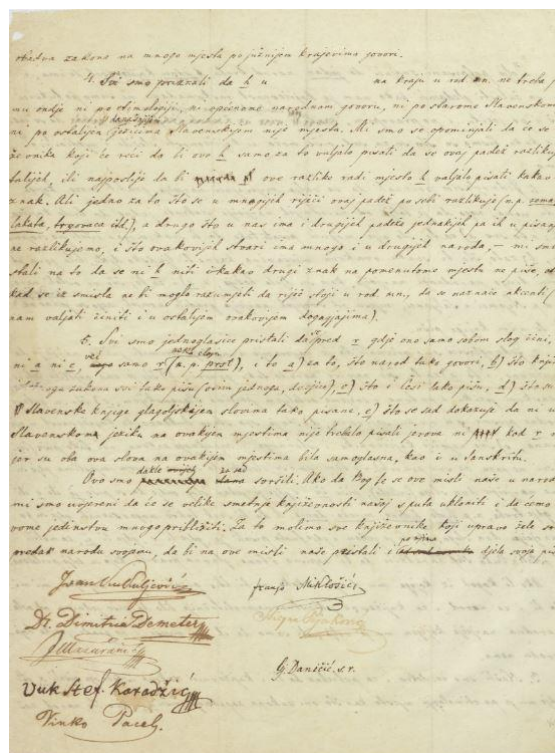
Naprotiv, 1850. je pod nadzorom i uputama samouko-polupismenoga serbljanskoga "jezičara" Vuka Stefanovića Karadžića sklopit takozvan bečki književan dogovor jugofilno-unitarnih predstavnika južnih Slavenah za ujedinjeni serbljo-hrvatski jugojezik na temelju Karadžičeve jekavske novoštokavštine iz okolice Bileća u istočnoj Hercegovini - što je zapravo zajednički serbljojekavski govor pravoslavnih zapadnih Srba - "Prečana" (Bosna, Crna Gora, istočna Hercegovina, "Krajina" u Hrvatskoj). Djelomična zamjena ovim serbljojekavskim jugojezikom (umjesto klasičkoga izvornohrvatskoga) u Hrvatskoj je neslužbeno započela pod zloglasnom diktaturom bana Khuena

Hedervarya od godine 1890. Taj nov, hibridan serbljohrvatski pidgin je službeno-javno stupil na snagu s proglašenjem prve SHS-Jugoslavije od kraja god. 1918, pa je od 1919. ranije višestoljetni, klasični izvornohrvatski ukinut i stvarno zabranjen u javno-službenoj uporabi.

Prvi podticao, organizaciju i novčanu podporu za takozvan bečki književni dogovor - je napravil dr. Franc Miklošič, knjižničar iz K.u.K. Ministarstva pravosudja Austrijske monarhije u Beču, zbog uštede na budućoj objavi (od 1853.) zajedničkih zakona i pravnog nazivja za sve Slavene u K.u.K. carstvu. Zapis za taj Bečki književni dogovor (tj. početak kraja klasičnomu izvornohrvatskomu jeziku) je rukopisno izpisal Stefan Pejaković i potom je dne 28. ožujka 1850. podapisan na poziv Karadžića u Gerlovićevoj krčmi na Ungargasse 362, gdje se u Beču na prigodnom domjenku sastalo osam južnoslavenskih književnika: pet iz Harvatske, dva iz Serblje i jedan iz Kranjske (Slovenije) - sve zbog dogovora o ujedinjenju književnih jezika Slovenaca, Harvatah i Serbljanacah. Kako tu nisu došli niti kao izabrani niti kao službeno-ovlašteni predstavnici pripadnih naroda, nakana im je bila neka se njihovi narodni književni jezici što je više moguće približe, zato što su ovi dogovorovi sudjelnici tada smatrali kako su svi južni slaveni jedan narod i zato trebaju imat jedan književan jezik.

izvoran zapis bečkoga dogovora iz 1850.

^P pritiptkan zapis bečkoga jugo-dogovora iz 1850. ... uz pojasnitbe

Dolje potpisani znajući da jedan narod treba jednu književnost da ima, i po tom sa žalosti gledajući, kako nam je književnost razkomadana, ne samo po bukvi, nego još i po jeziku i po pravopisu, sastajali smo se ovijeh dana, da se razgovorimo, kako bismo se, što se za sad više može u književnosti složili i ujedinili. I tako smo:

neka ne bȳde dvojbe, smatradu va uvodu podapisani z'dola kako razliĉitima pismima/bukvicama (SvetoJerolimica, latinica, ĉirilica) unatoĉ, razliĉitima "zaviĉajnim govorima" unatoĉ, razliĉitomu jezikoslovju unatoĉ, jesmo vsi mi zajedno: Harvati, Serblji, Kranjci (Slovenci), zapravo "jedan narod" tkoji mora imat samo jednu, zajedniĉku knjiŹevnost/jezik; se Źalostidu oni veĉ va parvoj rjĉenici, pak se sloŹihu tar se objedinihu (TITOvero "bratstvo i jedinstvo" prj TITOvera), vjrovatno oĉiju punih suzah zbog vaŹnosti ovoga susrjta im va Gerloviĉevoj karĉmi na Ungargasse 362; objasnih jur koju stranicu prj, kako je govor/jezik najvaŹnije obstojno poĉelo jednoga naroda ... JEDNOGA NARODA ! sljdidu postavke va kojim ruŹidu oni vsi zajedno povjstno-baŹĉinske osebjnosti velebnoga Harvatskoga Yazika, koje uzpostavihu vsi povjstni harvatski velikani proŹlih dobah; ne mislin pod "velikani" samo na knjiŹevnike

1. Jednoglasnice priznali, da ne valja mijeŹajuĉi narjeĉja graditi novo, kojega u narodu nema, nego da je bolje od narodnijeh narjeĉja izabrati jedno, da bude knjiŹevni jezik; a to sve a) zato, Źto nije moguĉe pisati tako, da bi svak mogao ĉitati po svojem narjeĉju, b) zato, Źto bi svaka ovakova mjeŹavina, kaono ti ljudsko djelo, bila gora od kojega mu drago narodnoga narjeĉja, koja su djela boŹija, a c) i zato, Źto ni ostali narodi, kao n. p. Nijemci i Talijani, nijesu od svojijeh narjeĉja gradili novijeh, nego su jedno od narodnijeh izabrali, te njim knjige piŹu.

se smatraduĉ vsi zajedno dolj podapisani "jednim narodom" tkoji ima svoja razliĉita "zaviĉajna narjĉja", izraŹavaju stav kako ne bȳdu gradili kakav novi, govor, nego bȳdu odabrali jedno veĉ postojaduĉe "zaviĉajno narjĉje" koje razumj veĉina njihovoga "jednoga naroda" najbolje; daklen, odbacihu moguĉnost kako postojadu razliĉita narodna jeziĉja npr. harvatski, kranjski, serbljanski ... nego samo razliĉita narjĉja "jednoga jezika", jerbo postoji ijonako samo "jedan narod" im; odabiradu va sljdiĉoj toĉki je-kavsko, iztoĉnohercegovaĉko, bileĉko-trebinjsko, narjĉje za okosnicu svojega "jednoga jezika", spomjnaduĉ povjstnu, harvatsku, dubrovaĉku knjiŹevnost

2. Jednoglasnice smo priznali, da je najpravije i najbolje primiti juŹno narjeĉje, da bude knjiŹevno, i to a) zato, Źto najviŹe naroda tako govori, b) Źto je ono najbliŹe staromu slavenskom jeziku, a po tome i svjema ostalijem jezicima slavenskijem, c) Źto su gotovo sve narodne pjesme u njemu spjevane, d) Źto je sva stara dubrovaĉka knjiŹevnost u njemu spisana, e) Źto najviŹe knjiŹevnika i iztoĉnoga i zapadnoga vjerozakona veĉ tako piŹe (samo Źto svi ne paze na sva pravila). Po tom smo se sloŹili, da se na onijem mjestima, gdje su po ovomu narjeĉju dva sloga (syllaba) piŹe ije, a gdje je jedan slog, ondje da se piŹe je ili e ili j, kako gdje treba, n.p. bijelo, bjelina, mreŹa, donio. A da bi svak mogao lakŹe saznati, gdje su po ovome narjeĉju dva sloga, gdje li jedan, i gdje treba pisati je, gdje li e, gdje li j, zamolili smo svi ostali g. Vuka Stef. KaradŹiĉa, da bi napisao o tome glavna pravila, koja su dolje priloŹena.

Ako li kogod iz kojega mu drago uzroka ne bi htio pisati ovijem narjeĉjem, mi mislimo, da bi i za narod i za knjiŹevno jedinstvo najprobitaĉnije bilo, da piŹe jednijem od ostala dva narodna narjeĉja, kojijem mu je volj, ali samo da ih ne mijeŹa i ne gradi jezika, kojega u narodu nema.

"juŹno narjeĉje slavenskoga jezika" ... "najviŹe naroda" ... "sve narodne pjesme" ... "dubrovaĉka knjiŹevnost" ... "i/e/ije/je-t" ... "knjiŹevnici i iztoĉnoga i zapadnoga vjerozakona" ... "KaradŹiĉ ĉe napisat pravila";

kakvu imahu uobće poturčeni Serbljanci književnost do tada za pisat pravila Harvatom? zna li itko ič oko serbljanskih književnih dosegah za doba petstotalitne turske okupacije tar suživota im?

3. Našli smo za dobro i za potrebno, da bi i književnici istočnoga vjerezakona pisali x svuda, gdje mu je po etimologiji mjesto, kao što oni vjerezakona zapadnoga pišu h, i kao što narod naš obadva vjerezakona na mnogo mjesta po južnijem krajevima govori.

*možda nisu imali Serbljanci do tada glas h va svojem govoru, možda jesu zapisivali serbljoćirilično slovo x (se izgovara koti latinično h), nu izgleda - nisu izgovarali ga; gledajte pažljivo ovu točku, jerbo je ovo ovdj dželo važna serbljo-četnička postavka koja je navedena još va pridhoditnoj točki 2.: "naš narod **obadva** vjerezakona", "naši književnici i iztočnoga i zapadnoga vjerezakona" ... značidu ti "vjerezakoni" Karadžiću zapravo Katoličku vjru/Crikvu ("zapadan vjerezakon") tar razkolničku svetosavsku sektu ("iztočan vjerezakon") koja se naziva danas 2022. - "SPC-pravoslavnom"; provlači Karadžić tudj svoju postavku kako jesmo mi Harvati zapravo "Serblji zapadnoga vjerezakona" tj. "Serblji-katolici" tj. kako jesmo mi Harvati nepostojaduć narod, jerbo jesmo "Serblji svi i svuda"*

4. Svi smo priznali, da h u samostavnijeh imena na kraju u rod.mn. ne treba pisati, jer mu ondje ni po etimologiji, ni po općenome narodnom govoru, ni po starome slavenskom jeziku, ni po ostalijem današnjijem jezicima slavenskijem nije mjesto. Mi smo se opominjali, da će se naći književnika, koji će reći, da bi ovo h samo zato valjalo pisati, da se ovaj padež razlikuje od ostalih, ili najposlije, da bi ove razlike radi mjesto h valjalo pisati kakav drugi znak. Ali jedno zato, što se u mnogijeh riječi ovaj padež po sebi razlikuje (n.pr. zemalja, otaca, lakata, trgovaca itd.), a drugo, što u nas ima i drugijeh padeža jednakijeh, pa ih u pisanju nikako ne razlikujemo, i što ovakovijeh stvari ima mnogo i u drugijeh naroda, - mi smo svi pristali na to, da se ni h niti ikakav drugi znak na pomenutome mjestu ne piše, osim samo kad se iz smisla ne bi moglo razumjeti, da riječ stoji u rod.Mn., da se naznače akcenti (koje će nam valjati činiti i u ostalijem ovakovijem dogagajima).

*spomjnadu tudj osebujan, povjstan harvatski nastavak -(a)h na množinski imeničin genitiv (tkoga, čega) va Harvatskomu Yaziku, kojega želidu izbacit sada; npr.: stolica> (g.m.)stolicah, vozilo> (g.m.)vozilah, otac> (g.m.)otcah, zemlja> (g.m.)zemljah, lakat> (g.m.)lakth, trgovac> (g.m.)trgovacah; **izbacivadu -(a)h nam***

5. Svi smo jednoglasice pristali, da se pred r, gdje ono samo sobom slog čini, ne piše ni a ni e, već samo r neka stoji (n.p. prst) i to a) zato, što narod tako govori, b) što književnici iztočnoga vjerezakona svi tako pišu (osim jednoga , dvojice) , c) što i Česi tako pišu, d) što su i mnoge slavenske knjige glagoljskijem slovima tako pisane, e) što se sad dokazuje, da ni u starome slavenskome jeziku na ovakijem mjestima nije trebalo pisati jerova ni kod r ni kod l, jer su ova oba slova na ovakijem mjestima bila samoglasna, kao i u Sanskritu.

spomjnadu tudj harvatski doček glasa r samoglasnikom a (ponekad još: e, o, u), najde li se va kojoj bjsjdi r obkružen medju dva suglasnikah;

želidu Serblji sada za izbacit Harvatom doček samoglasnikom a, jerbo ne govoriđu oni tako, ijako se pozivadu na dubrovačku književnost tar svojatadu dubrovačke pijsce nam, koja ima književnost taj doček glasu/slovu r od uvijek jednako koti čija Harvatska; se izbija tako harvatska obsebjnost ... npr. >>> Harvat, parst, tarsje, Khark, Kharka, savaršeno, tarn, Marin Darxich ... zamislite, promjinihu Harvatu Darxichu nakon više stotinah ljtah obitelysko ime va "Držić" unatrag(!) izbacivši a mu - traje oto zločinačtvo još dan danas; spomjñ na Čehe, je zato, jerbo je prjuzel Gaj od njih ččšž-rogata slova petnaddeset(15) ljtah ranije, mñnjaduć povjstnu harvatolatiničnu inačicu va ččšž-rogato-jugolatiničnu njegovu inačicu, koju je narinul Harvatom prjko svoje tiskare tar "ilirskoga pokreta", vse kako bñ se uzkladil z'Karadžićevima promjñnama povjstne serbljoćirilicne inačice koje je narinul promjñne Karadžić Serbljom tiskaduć svoju "Bibliju" za Serblje londonskima pññizima; je prjpisival Bibliju zapravo iz harvatskih izvorah, prjtipkaval zatim povratno z'svoje Karadžić-ćirilice na ččšž-Gajlatinicu skupa z' ĐorđePopovićem (aliyas Đuro Daničić), pak je postala to "Vuk-Daničićeva Biblija za Harvate" ... koju prjpisivahu vsi takozvani Harvati sljđđjih dobah, ca zločinidu vse do danas 2022. (Duda-Kaštelan-TITO-"zagrebačka biblija"); se sjćan kako zvasmo koti mladež otu izvartatbu početnoga: "igra pokvarenoga telefona"; postoji staro-harvatsko-crikvin govor va harvatskim misalom, pisan harvatskim SvetoJeronimovim pismom (naknadno, netočno nazvanim "glagolica" kako bi se izbrisalo tvorca mu - Harvate); za inače: možda se ñj upisivalo ar na SvetoJerolimici, nego samo r, nu se izgovaralo to uvijek ar va takvima posebnima prigodama "zarobitoga r"; jerbo ima vsakoji SvetoJerolimičin glas svoj naziv: az(A) – buki(B) - vjđđ(V) – dobro(D) – jest(E) – glagole(G) -...; je naziv glasa r: arćil(R); nu, kako je bilo va serbljočetnikovoj glavi pişikakoćitaš-ćitajkakopiše-sustav, ne bñ razumjñ taj Karadžić nič inoga; "jerovi" jesu zapravo poluglasnici, koje spomjñnuh jur va uvodu; je li bñl "profesor" Karadžić stručan za Sanskrit?

Ovo smo dakle za sad svršili. Ako da Bog, te se ove misli naše u narodu prime, mi smo uvjereni, da će se velike smetnje književnosti našoj s puta ukloniti, i da ćemo se k pravome jedinstvu mnogo približiti. Zato molimo sve književnike, koji upravo žele sreću i napredak narodu svojemu, da bi na ove misli naše pristali, i po njima djela svoja pisali.

je zapazna va njihovome zapisu prjkomirna poraba veznika "da", takozvana da-da-ćkalica/da-li-ćkalica, svojstvena "regionskomu", prjkođrinskomu njihovomu serbljanskomu govoru ... oćito kako je pisal bećkodogovorov zapis jedan serbljanski zapisničar; posveti Karadžić veliki dñl svojega doba tar truda prjđhodjñnih ljtah do ove 1850. va obilazku Harvatske, njezinih gradskih tar katolićko-klerskih knjižnicah, kaj otvarahu radodajno vsi svoje dveri mu, od Sinjemora do Agrama, Budimpešte tar Beća, pak dopustihu prjpisivadbu harvatskih bñsjdah iz starih harvatskih bñsjdarnikah mu, prjpisivatbi Svetoga Pisma Matiye Petra Katancsicha, tar onoga još starijega Bartola Kassicha ... nakon čega je napisal Karadžić svoj "Srpski

rečnik" (izgleda od množine harvatskih rječih), zatim "Srpsku Bibliju" na njegovoj Karadžić-serbljo-ćirilčnoj inačici

u Beču 28. 3. 1850.

Ivan Kukuljević , s. r. /Hrvatska/

Dr. Dimitrija Demeter , s. r. /Hrvatska/

I. Mažuranić , s. r. /Hrvatska/

Vuk Stef. Karadžić , s. r. /Serblja/

Vinko Pacel , s. r. /Hrvatska/

Franje Miklošić , s. r. /Kranjska tj. kasnije Slovenija/

Stjepan Pejaković , s. r. /Hrvatska/

Đorđe Popović (*aliyas Đuro Daničić*), s.r. /Serblja/

da, je ... je to ota skupina va udruženomu, zločinačkomu poduhvatu, društvance iz Gerličeve karčme na Ungargasse 362; tko li je je platil put, boravak tar žderačinu ondj im? jednako koti vse ino od prij - vjrovatno onaj tko je bjil odlučival va Versailles-u nekoliko desetljećah posljin, pak je prošal dosta jeftino častiduć samo osmoricu obsjnarah

^R HALO...!... se ne može zaustavit nam loš povjstan tjk porabiduć jugo-jezik

Je napad na povjstnobaščinsko-govornopismen harvatski sustav zapravo velezatiraduć napad na vse nas Harvate. Za udarit na parvo tar na silno važno narodno počelo - narodan govor, je dobro izkušan način harvatskih neprijateljah, kojim razharvaćivahu oni jedinstveno harvatsko biće kroz duga razdobja. Unosom množtva suvišnih tudjinskih bjsjdah tar neharvatskih govornih pravilah, malo po malo, se raztače izvoran harvatski govor. Se ulagahu va to silni napori tar se sljivahu silne pjinize iz Londona, iz Beča, iz Budimpešte, iz Beograda, iz Berlina, danas iz Zagreba tar iz Brisela - izdaji sklonim pojedincom iz Harvatske, tkoji nisu niti Harvati. Ima dosta ih tkoji promjnihu svoja imena kako bȳdu zamutili stvarno svoje podrjtlo. Koliko samo protivharvatskih doktoratah, koliko namjšćenih podobnikah na odlučivaduće položaje, koliko tiskanoga umnoga smeća, koliko objstno-nadmenih obsjnarah može podnjt naša mala Harvatska? Mi Harvati, jesmo pravo prirodno čudo kada se uspismo obdaržat vsim vanjskim tar unutarnjim neprijatelom unatoć. Samo, zorno uzpuhan, na pogon izdašnima tudjinskima pjinizima, nj zastal protivharvatskopromičben mlin naših narodnih neprijateljah ... nikada!

^S imamo danas 2022. razharvaćen govor tar bečko jugo-slovje

Pokazivadu vsi izvorni harvatodomovinski zapisi tar knjige prije 1835. iz vsih harvatskih krajevah od Alpa, Drave, Drine do Sinjemora tar pisani bilo kojim harvatskim pismom, od harvatske SvetoJerolimice (pojedincima takozvana glagolica), harvatoćirilčne do harvatolatinčne inačice, kako postoji ogromna razlika, galboka /duboka/ provalija medju govorima naših povjstnih harvatskih velikanah tar ovoga govornopismenoga sustava kojega nazivadu danas "lingvistički stručnjaci" iz Hrvatske "službenim, književnim, standardnim hrvatskim jezikom". Uzporedbom danas službene harvatolatinice z'danas službenom serbljoćirilicom, je lako za uzstanovit kako jesu dobro uzskladita tar glasovno podešena

jedno toromu oba ta sustava. Ne znakovno izjednačena, jerbo jesu ipak različita pisma, nego glasovno izjednačena. Jasno kako jesu kada krojihu Kopitar-Karadžić-Gaj zajedno z'The British and Foreign Bible Society neka bȳdu to jednak sustav ... za "jugoslavene".

τ prj Vuka Stefanovića Karadžića tar Ludwiga ("Ljudevita") Gaya, je bȳl veleban Harvatski Yazik SvetoYeronima, MarkoMarulich, PetarZoranicha, IvanGundulich, HanibalLucicha, MatiyaPetarKatancsicha, MarinDarxicha, ShimeStarcsevicha tar inih harvatskih velikanah

Kako je bȳla razkomadana Harvatska stotinama lȳtah medju tudjincima: Turcima, Venecijancima, Vindoncima /Austijanci/, Madjarima, Francuzima, Germanima ... se razvijal govorno-pismeno vsakoji harvatski kraj sukladno svojima mogućnostima tar dopustitbama tudjinskih vlastih. Se ne smȳ zaboravit kako je **nazival polski kardinal Stanisław Hozjusz 1558. Gospodlȳtnice naš veleban tar častan Harvatski Yazik primorskoga izričaja koti govor-majku vsih inih "slavenskih" govorah (polskoga, rusijanskoga, ukrajinskoga, českoga,...), pak bȳ li se uvodil va njegovoj Polskoj narodan govor za misit, ne bȳ bȳl to nikako polski govor, nego Harvatski Yazik ... MarkoMarulichev Harvatski Yazik !**

u postoji tori, opet bečki jugo-dogovor iz 2002. kada je spasil nas jedan Norvežanin slučajno; piše oko toga "absurdistana" naš harvatoljub **Zvonko Pandžić: je postal "harvatski jezik" sada umȳsto "srpsko-hrvatskoga" - "srednjo-južnoslavensko-novoštokavački"**; što va svojemu sadaržaju zapravo - je, se svidȳlo to tkomu oli se ne svidȳlo ... uzporedite z'Marulichem

HRVATSKI JEZIK U ABSURDISTANU

Beč, rana jesen 2002.

Michael Moser, slavist iz Beča, nije bio posve siguran (Wiener Slawistisches Jahrbuch 2006, str. 300), pa je čitateljima jedne knjige (G. Neweklowsky, prir., Bosanski-Hrvatski-Srpski, München: Sagner 2003.) prepustio konačnu odluku o tome jesu li u Beču u ranu jesen 2002. postavljeni temelji "Drugoga Bečkog dogovora". Tamo je, naime, nakon duge izolacije srpskih lingvista zbog (ratnih) sankcija, koje su neki "teško osjećali" (str. 8), Katičićev nasljednik na katedri, Gerhard Neweklowsky, organizirao zborovanje za predstavnike svih po njemu relevantnih kulturnih institucija bivšega "srpskohrvatskoga" jezičnog područja, i to redom: **Zagrebačkoga sveučilišta, HAZU, Novosadskoga univerziteta, Beogradskoga univerziteta, SANU, Sarajevskoga univerziteta, Crnogorske akademije nauka, itd., itd.** Na neki način trebalo je to zborovanje, po Neweklowskom, biti "pregrupisanje serbokroatista", koji su, nakon prividnog poraza serbokroatistike i jugoslavistike i sloma Jugoslavije, trebali zaključiti što im je još uvijek zajedničko, a što posebno. Govorihu neki već "u šali" unaprijed o "Drugom Bečkom dogovoru", ne krije Neweklowsky (str. 8). Moser je, kao sudionik, nekoliko godina kasnije, pišući o referatima s toga zborovanja, vidio malo šale a mnogo zbilje, "Drugi Bečki dogovor" je možda ipak postignut. Potrudio sam se pročitati te referate i pokušavam iznijeti moja opažanja, odnosno, odgovoriti na pitanje je li dogovora bilo ili nije.

Od hrvatskih jezikoslovaca Dalibor Brozović ponavlja svoj pristup iz Enciklopedije Jugoslavije, koji je služio kao minimalni konsenzus s Pavlem Ivićem i srpskom stranom u smislu jednoga standardnog jezika. On dakle (str. 47sl.) vidi "geneolingvistički" dvije jezične južnoslavenske podskupine: "Dijalekti na području istočne podskupine svrstavaju se u dva dijasistema u rangu jezika, to jest makedonski i bugarski. Dijalekti zapadne podskupine svrstavaju se također u dva dijasistema u rangu jezika, to jest slovenski i srednjojužnoslavenski." Sociolingvistički opet gledano, situacija je, po njemu, složenija, pače "jedinostvena na planetarnom planu": "Imamo tri konkretna standardna jezika - slovenski, makedonski i bugarski - i jedan apstraktni standardni jezik, standardnu novoštokavštinu." Iz toga apstraktnog novoštokavskoga standardnog jezika, isti se realizira u "standardnim varijantama", u hrvatskoj, srpskoj, bošnjačkoj, i moguće, crnogorskoj varijanti. Pa što se onda uopće promijenilo nakon 1990? To se pita Katičić, ali izbjegava jasan odgovor (str. 107): „Najveća je promjena... upravo to što to sada mogu reći, otvoreno i potpuno, bez uvijanja i izvijanja." Ne reče ipak ništa o staroj Brozovićevoj teoriji, po kojoj se od 1990. izmijenio samo kompromitirani pojam "srpskohrvatski", pa sada imamo "standardni srednjojužnoslavenski" iliti "standardni novoštokavski jezik", s istim sadržajem, ali drugim nazivom, kao i "srpskohrvatski".

Nasuprot opreznom Katičiću, koji je očito slutio kako u Beču nešto smrdi, nazočni Srbi, Bošnjaci, jedan Crnogorac i organizator Neweklowsky, bili su unisono na Brozovićevoj strani. Pa čak i Branimir Brborić, Miloševićev jezični savjetnik, i inače protivnik "tribalističke metalingvistike", koji je uvodno bio veoma mudro i sufizantno zborio (str. 21) protivu Brozovićeve postavke, "da su samo m(j)esni govori konkretni idiomi, a da su varijante našega standardnog jezika - njeni konkretni realizacioni oblici. Naime, svaki je jezični idiom apstraktni sistem znakova koji se ostvaruje u govoru te je zbog toga teorija o konkretnosti jezičnih idioma - neodrživa". Pa ipak, hrvatski i srpski standard razvijaju se, po njemu, kao i dosad, "sa svom sistemskom istovetnošću", usprkos svim potencijalnim divergencijama na obje strane. Stoga je zaključke skupa Brborić rezimirao veoma optimistički, zapravo s neskivenim ushićenjem, zbog "ozbiljne naučne obrade" (str. 31): "Ako kakav izvestilac sa ovog skupa mogne konstatovati da su se njegovi učesnici uglavnom složili oko istine da Srbi (s Crnogorcima), Hrvati i Bošnjaci i dalje govore istim standardnim jezikom - istim jezikom s više naziva u domicilu, ... sa tri varijante, tri jezična standarda, nazvana jezicima... - biće i široj publici jasno da je naš skup bio svrsishodan. ... I najzad, ako je tačno da se srednjojužnoslavenski jezik (Brozovićev naziv), nazvan još 1824. srpskohrvatskim,... i dalje izučava pod složenim, zajedničkim, nazivom srpskohrvatski jezik, bilo bi dobro da lektori na slavenskim katedrama ... saopšte neke važne činjenice koje su u Beču, u ranu jesen 2002, doživele da budu predmet relativno nepristrane naučne analize."

I očito, "saopštiše" to i lektori i profesori i akademici, pa se danas ne samo u Haagu "preferira" jedan zajednički bcs-language, iliti BOKS-jezik (ne imajući boljega izraza za zajednički "standardni novoštokavski jezik"), kako ga nazva Milan Šipka iz Sarajeva, uz znanstvenu podzidu prešutnoga "Drugog Bečkog dogovora" (non paper), a uz implicitni ili eksplicitni blagoslov hrvatskih jezikoslovaca: Brozovića Dalibora i Dunje, Radoslava Katičića, Ive Pranjkovica, itd.

Ljubomir Popović je također bio posvema uvjeren kako je "lingvistički koncept zajedničkog novoštokavskog standardnog jezika, i to u varijantskoj verziji, izgleda ... preživio sve koncepcijske mane". I to i u Zagrebu i u Beogradu. Gosti iz Sarajeva ovdje su samo sekundirali, pa je srpsko-hrvatsko-bošnjačka idila u Beču bila skoro arkadijska.

Ipak, idilu "Drugoga Bečkog dogovora" u nastajanju, pokvario je, a time spasio i obraz jezikoslovne struke, jedan norveški slavist, Svein Mønnesland, profesor iz Osla. On iz činjenice kako su jezici između slovenske i makedonske granice nekoć činili političko i sociolingvističko jedinstvo, te kako se pojam dijasistem u tom smislu nigdje drugdje u lingvistici ne rabi, izvlači posve suprotne zaključke od Brozovića (str. 158): "To ne znači kako je to "jedan jezik", ni u smislu standardnih jezika, ni u

lingvističkom (genetskom ili tipološkom) smislu. Pojam dijasistem se počeo upotrebljavati u doba kada je bilo politički "korektno", od strane vlasti, tvrditi kako se radi o jednom jeziku. Upotreba pojma dijasistem je možda bio način za izbjegnuti tvrdnju o jednom jeziku, prije svega u Hrvatskoj, gdje se nastojao isticati hrvatski kao poseban (barem kao) standardni jezik. Danas, kad takvih obzira nema, nema potrebe za uporabu takvoga termina dalje."

Izgleda, kako je Norvežanin izazvao polemike na skupu, ako je vjerovati Moseru od kojega sam uopće saznao za sami pojam "Drugi Bečki dogovor", koji i on ispisuje na hrvatskom. Stoga očito i nije moglo biti konačnoga dogovora, pogotovo ne onoga sa svih strana potpisanoga. Ostao je tek prešutni sporazum, teorijski podupiran i s hrvatske strane, kako ubuduće nazivati hrvatski jezik u svijetu, tj. bcs-language, odnosno Boks-jezik, odnosno srednjojužnoslavenski, odnosno standardna novoštokavština.

Sve dotle dok ta pogubna i neznanstvena teorija standarda bude u Hrvatskoj na snazi (metodologijski serbokroatizam), a na koju se pozivaju svi "serbokroatisti" u svijetu kada niječu posebnost hrvatskoga jezika, ne treba se čuditi, niti čuđenje hiniti, zašto takvi nakaradni nazivi (to nije ime) za hrvatski jezik u svijetu, takvi, naime, postoje i u Hrvatskoj. Refleks te teorije je i činjenica kako na Filozofskom fakultetu u Zagrebu još uvijek nema katedre za hrvatski jezik, ali imaju dvije za hrvatski standardni jezik, tj. za onaj jezik koji je tek puka realizacija apstraktnog i zajedničkog "novoštokavskoga standarda".

Za potpunost absurd, Srbin Brborić je u Hrvatskoj našao stvarnoga proroka (privremeno) problematičnog razvoja zajedničkog jezika. Nisu to bili ni Katičić ni Brozović, nego to bijaše - Vladimir Bakarić, koji mu je oči otvorio. Taj je još 1977. bio ustvrdio: "Svi smo mi znali da Crnogorci govore srpski, pokazalo se međutim da oni govore crnogorski." Tako i meni, uz svu mučninu u želudcu, preostaje samo parafrazirati Bakarića: "Mnogi su jezikoslovci u Beču, i 1850. i 2002., znali da postoji samo jedan jezik između slovenske i makedonske granice, tj. srpskohrvatski jezik ili standardna novoštokavština, a ne jezik hrvatski kroz povijest organski razvijan i njegovan. Pokazalo se, međutim, i to u hrvatkom narodu, da hrvatski jezik ipak postoji, zabludjelim jezikoslovcima usprkos".

^F djljadu li harvatske uzstanove: jezikoslovni "instituti", znanstvene "akademije", državna "ministarstva" zapravo - harpetine umnoga smeća?

"lingvistički stručnjaci" iz Agrama, 2021.

Prvo pjevanje

**Slava i hvala presvetoj Juditi !
Želim govoriti o njezinim hrabrim djelima .
Zato molim, Bože, tvoju svjetlost :
Nemoj mi u tome uskraćivati punu milost !**

**Ti si onaj koji je dao čestitost svakomu njezinu djelu
I ljepotu njezinu tijelu s vrlinom čistoće .
Dakle, ti me sad učini takvim
Da jezik može ispriповjediti što sam oblikovao u mislima.**

"kulturalna senzacija godine" ... "tvorci nove Judite" ... "Juditu smo htjeli učiniti toliko jasnom da je čak i osnovnoškolci

Marko Marulich, Split, 1501.

Libro parvo

**Dike ter hvaljen'ja presvetoj Juditi !
Smına nje stvoren'ja hoću govoriti .
Zato ću moliti, Bože, tvoju svitlost :
Ne htij mi kratiti u tom punu milost !**

**Ti s' on ki da kripost svakomu dilu nje
I nje kipu lipost s pošten'jem čistinje .
Ti poni sad mene tako jur napravi
Jazik da pomene ča misal pripravi**

osebujan MarkoMarulichev
dvanaddeseterac(12) uz dvitratnu

...mogu razumjeti, a svoj smo tekst testirali na vlastitoj djeci“ ...“500 godina nakon prvog izdanja, stručnjaci xy preveli su Marulićevo kultno djelo na današnji, svima razumljiv jezik“ ...“veći nam je problem bio kako neke djelove prevesti, prilagoditi. Ako idemo doslovno, možda neće biti jasno, neće se svi konci moći povezati“ ...“ravnatelj instituta i skupina znanstvenika radili su oko četiri mjeseca. Imali su i moto: nije lijepo ako nije jasno“

rimu unutar redaka, je velebno djelo na izvornome, povijstnome Harvatskome Yaziku (uz staro-harvatsko-crikvino-jezične dodatke) našega otca harvatske književnosti
* **izvoran MarkoMarulichev zapis z'povijstne harvatolatinične inačice, izpisah na ččšž-rogato-jugo-latinici**

Prijvodidu “lingvistički stručnjaci-doktori iz Harvatske” 2021. izvorne MarkoMarulicheve bjsjide na vsima va “regionu” razumiv jugo-govor. Ide plaćica za to doba im. Kada bȳ se rimovala barem ta njihova sablazan koju napravihu, nu nȳ niti to. Bȳde jasno vsatkomu, pogleda li kakvim se bavidu žalostnim poduzetničtvom. Četiri mȳsecah? Da, je trȳbalo samo jednomu (Karadžiću) upravo toliko doba za “prȳvest” tar za “napisat” cȳlju serbljansku Bibliju ... zapravo za prȳpisat(!) od Harvatah: Katancsicha tar Kassicha na njegovu serbljoćirilicu (vidi: KS - P.Kuzmić - Vuk-Daničićevo Sveto Pismo i biblijska društva).

Nu, nisu stvari tako jedno jednostavne, jerbo zna izstȳjnu oto “lingvodoktorje iz Hrvatske”, samo ne želidu za priobćit harvatskomu narodu ju. Čuvadu svoje položaje izpunjavaduć zadatak zaglupitbe harvatskih naraštajah va izobrazju /školovanju/, tar trajne razdvojbe Harvatah od njihove govorno-pismene baščine. Napravihu izrugju na MarkoMarulichevome pȳsničtvu, tkoji je otac harvatske književnosti, promȳjnihu obiteljsko ime Marina Darxicha stotinama lȳtah unatrag ... unatrag! Ne smȳ znat mnoȳtvo za -ar-, jerbo se ne uklapa va njihovo zloćinstvo. Oćito kako oti vukovci tȳ. duhovni Karadžićevi naslȳdnici va ovodobju, branidu vsakojim svojim potezom svoj bećki jugo-jezik danas 2022. Kako nisu sami va tomu zlodȳlju nego prȳmriȳženi, ide zloćinstvo dobro im, upravo kako nakanihu.

^h bȳ li bȳlo moguće za vratit našem Harvatskomu Yaziku ca je oduzeto mu, pak za zbacit bećki jugo-jezik koji nametadu vukovci (karadžićevci) nam koti služben, književan, standardan jezik va “Respubliki Hrvatskoj” ?

Nȳ oto znanstvena maštarija. Brisaduć toćku po toćku bećkoga dogovora, vratili bȳsmo našem Harvatskomu Yaziku njegovu osebjnost, sami sebe obharvatili. Polazištna toćka vsatkojemu Harvatu, bȳ trȳbalo bȳt naše izvorno pismo SvetoJerolimica tȳ. takozvana glagolica. Samo ne na naćin kadȳ bȳ se prȳtipkavalo bećki jugo-jezik tar pripadaduće suvišne tudjice (anglikanizme, turcizme, germanizme,...) va SvetoJerolicu, nego kadȳ bȳ se izpisivalo prav, izvoran harvatski govor, proćišćen od vsih neharvatskih naslagah. Ne samo na SvetoJerolicu, nego na bilo koje ino povȳstno harvatsko pismo.

^{uo} ne poznavat harvatsko pismo znaći: ne poznavat harvatstvo

Uporabih pri ovome one izvorne SvetoJeronimove bȳsjide: *Ne poznavat Pismo* (Sveto Pismo - Nov Zakon) znaći: *ne poznavat Isukarsta*.

Nu ca zbori naš harvatski velikan Nikola Crnković: *Projdosmo već desetlieća od sretno tar viteȳki obnovite harvatske darȳzavne samostalnosti. Pitanje “glagolice”* (tȳ. cȳloga Harvatskoga Yazika) *još nije valjano predstavito našoj stručnoj tar široj javnosti. Nije napravito nić. Bilo je doduše hvalevriednih*

pokušajah, ali ostavši bez prave podpore, nije bilo doličnoga odjeka tar pravoga učinka. Ipak, pred harvatskom je kulturnom javnošću već utarta staza. Valja samo njome odriešito za krenut, za namirit narodan dug, za izvaršit častnu obvezu povratka životnoga dostojanstva "glagolici" (tj. cijlomu Harvatskomu Yaziku) va harvatskome narodu. Je to neumitna povjstna zapovjđ!

^{CH} može li se očekivat podpora Sinodalne HBKcrikve Harvatom za otaj boj?

Ovodobni crikvini upraviteli, dijladu otvoreno na provedbi svih novosvjtskoporedačkih, vražinčadinih naumah. Zadaržavajuć katoličko ruho tar položaje, se razkolila Sinodina sekta od Ecclesia-e, pak povlači va propast zabludjen, (ne)vjrnicač katoličak puk. Imamo danas mi Harvati vse loše vlasti: lošu zakonodavnu, lošu izvaršnu, lošu sudsku, lošu crikvinu vlast. Ne znan, je li se poklopilo kada već tako tijkom povjsti nam. Je sada. Onaj biskup tkoji položi prjđ koje ljto svojima rukama temelan kamen za islamističko srjdišće va junačkomu Sisku - obranbenomu gradu od islamističke, turčinove najizde, sudjlova danas skupa z'Turčinom na proslavi dovaršetka sgrade "islamističkoga centra", pak darži govor. Veli kako je katoličak Trojjedan Bog (Bog Otac, Bog Isukarst, Bog Sveti Duh) - "izti bog" onomu islamističkomu Alahu. Mislidu tako vsi HBKovci. Se zna tko tar zač postavi na prjstolje ih ... "Sotonin dim" ca se dotepal do Harvatske. Obračun HBK-gubitka je pri koncu knjižice pod odlomkom: **E**

Biljžin posebno loše stvari pri tiskanim Svetim Pismima na "hrvatskome jeziku", zapravo na Karadžićevome bečkome jugo-jeziku, pri čemu prjpisivahu vsi iz one Karadžić-Daničićeve serbljo-Biblije, tar prjpisivadu još dan danas 2022. Sramota tar sablazan. Ne ima niti jedan katoličak narod bjsjđu "utroba" va molitvi. Velidu vsi katolici na svjtu: **tjlo/tarbuh**. Nu, jerbo imadu Serblji otu "utrobu", izgleda kako moramo imat zbog njih jednako mi Harvati zbog bečkoga jugo-jezika kojega je uzpostavil Karadžić 1850. Zato, ne može povjdat nitko mi kako nisu prjmrjženi oti "vukovci". Ima na vse strane ih, na značajnim položajom, diljem "regiona". Spomjnuł bjh tudj zato bjsjde Ante Starčevića: *Gđjgot dojđu bitange do vlasti, namjstivadu oni ine bitange va vladu (župu) tar na prjdstolniče, pak daržidu onđ ih.*

^c Ante Starčević - otac Harvatske Domovine

Hervati traže jezik, u kome bi pisali. Oni su ga već odavno našli u stotinam knjigah i milionim dušah. Hervati imaju tri nariječja: štokavsko, kajkavsko i čakavsko, i svako je izobraženie nego li ono, koga neki "serbljanskim" zovu. Hervatu, koji se je tudjinstvom pokvario, treba se naučiti svoj jezik, a ima od kuda. Mi o tome danas i

radimo i ne želimo ni jedno od ona tri nariječja posve zabaciti.

Bečki jugo-jezik iz 1850., je Harvatom tudjinski-jezik. Va medjudaržavnim, "lingvističko-stručnim" krugom, nazivadu sada taj jugo-jezik ne više: srpsko-hrvatski jezik, nego srednjo-južnoslavensko-novoštokavačkim jezikom (pozor: jedan jezik!) za Srbe, Hrvate, Crnogorce tar "Bosance". MarkoMarulichev Harvatski Yazik, je postal va Harvatskoj prjđmetom izruge, kojega je potrijbno za prjvodit na zajedničkoregionski jugo-jezik, jerbo se nj objasnilo harvatskoj đitci va učilištima kako postoji izvoran, povjstan, (pra-)majčin Harvatski Yazik. Ne znadu harvatske majke danas više Harvatski Yazik, jerbo pohodihu učilišća kadj učihu Karadžićevomu jugo-jeziku ih, što donosihu onda doma ga. Jesu zato dijlu harvatske mladeži blizke, razumive tar zanosne serbljanske cajke (Musik für Idioten), tar

je postala učitba tujjinskih jezika, posebno fallen-angels-land-skoga, poželjno tar naprijdno već od vartičkoga uzrasta. Jednako koti gledat vrago-pošpurene LGBTQPZ+ WaltDisney-eve cartiče.

^{cs} sažete upute .. ca se može poduzet ... kako razumij obkolnosti

- izbjigavajmo vse tudjice, vso tudjinsko pojmovje, posebno višeznačne anglikanizme (npr. nacija, nacionalno, nacionalist, edukacija, kreacija, premijer, ministar,...), tražimo onu izvornu harvatsku bjsjdu va našoj harvatskoj povjsti pri harvatskim velikanima, opisivajmo pojmovje domaćima bjsjdama (npr. "celibat" = spolonadražajan suzdaržaj); je naš Harvatski Yazik dželo bogat tar se može izricat z'njim vse podpuno razumivo, ne višeznačno kako tko hotj
- uzmimo konačno va ruke parvotiskovje, izvorna štiva, stare zapise, vse ca nije pošpureno jugoslavenskom tar (fallen-)anglikanskom šugom; otvorimo obmrjžne stranice nsk.hr - obmrjžena /digitalizirana/ baščina
- pišimo harvatskim SvetoJerolimjanskim pismom; ima samo tridesetšest zlamenah, tar je dovoljno sedam dnevakah pisaduć jednu uru dnevno za naučit ih
- učimo povjstnu harvatolatični tar harvatoćililični inačicu kako bȳsmo štjli našu harvatinu
- vratimo Harvatskomu Yaziku vse ca odbacihu ona osmorica obsjnarah 1850. va Beču nam iz našega govora; bilečko-trebinjski kraj va iztočnoj Hercegovini, kojega odabrahu za zajedničak jugo-govor, nȳ nastanit Harvatima, ne ima nikakav umjtničko-književan značaj nam, tar ne imamo mi Harvati nikakvu poveznicu z'otim govorom; dubrovnikov govor, je inokiji govor od bilečko-trebinjskoga, tar govoridu Harvati-dubrovnijkani ga
- ne imadu Serblji našu harvatsku duhovnost; oni tkoji bȳhu petstotina lȳtah pod Turčinom, se izmjšahu kharvno tar duhovno z'njiman, pak propustihu karstjanstvo, cȳlu renesansu tar barok; navalivadu zato zvȳrski bȳsno na Harvatsku tar na njezino dosežje; izjava kako jesmo mi Harvati z'njiman - Serbljancima izti narod, pak bȳsmo trȳbali za imat zajedničak govor/jezik, ne ima nikakvo povjstno uporišće; čak kada bȳsmo bȳli iztoga podrjta, kakvo je to "bratstvo" kada rižedu noževima garla naše rodbine, silovadu naše sestre tar majke, spalivadu naša naselja tar naše gradove, kradedu, mučidu, ubijadu tar protȳrivadu? ne trȳbamo mi Harvati takve nakaze za "braću", jerbo ne čini brat bratu takva zlodjla; jeste li zapamtili Vukovar 1991.?
- napadi na Harvatski Yazik, nisu samo iz Harvatske oli samo iz Serblje; jesu vsi ti obsjnari zapravo poluge novosvȳtskoporedačkoga /NWO/ sustava, ca je navalan prȳma cȳlomu svȳtu, posebno prȳma vsatkojemu katoliku, prȳma bȳlokožnim narodima, prȳma vsiman tkoji se daržidu svojega izkonskoga govora, obzemja, povjsti, uljudbe, baščine, obiteli tar Katoličke pradijovske vȳre

Bȳden posvetil slȳdiduće stranice uove knjige lȳpoti našega izvornoga, povjstnoga, pramajčinoga Harvatskoga Yazika, kojega nisu pošpurili zatirateli, lažovi, prȳvaranti tar tar ini obsjnari.

^{ss} xivjla vavjĳ harvatska bjsjda, neka topli dussu nassih nam bityah ... je ogromna ovodobna uporaba povjstnoharvatskih pismah medju Harvatima zbog velike ljubavi Harvatah prȳma svojoj harvatini

Ne bȳde težkoćah Harvatom tkoji žividu va inozemstvu, pak porabidu tudjinsko-latinske tipkovnice na kojima ne ima čćšž-rogatih slovah. Mogu porabit te izte tipkovnice za pisat nerogato nu izpravno svoj

Harvatski Yazik. Ipak, jedino pismo koje ima cijl razpon harvatskih glasovah, jednako onih glasovah koje "zaboravismo", je harvatsko pismo - SvetoJerolimica. Jasno kako ima znakove za vse harvatske glasove kada je krojeno za Harvate od početka. Zovemo zato izvornoharvatskim pismom ga.

piše: p(a)rvi h(a)rvatski "gardijski" zdrug ... "gardist" znači: branitel/tjlobranitel

*naša "lijepa
predsjednica";
birasmo iz
"pragmatičnih
razlogah" ju, nu
zavoli ona mužke
svlačionice, miris
atletskoga znoja
tar ... jogu*

*piše opetovano:
budi svoj*

piše: armada rijeka

*"armada" nj
harvatska bjsjda, tar
se piše slog ije (i-e-
ije-e-ta) samo jednim
znakom
(i): r-i-k-a*

obiteljska grobnica austalijanskih Harvatah; piše: **počivali u Božjemí miru** ; vičan *Pokoj mu*; veliko slovo **B**, je od grobištnih vlasnikah samopodticajno prjbačeno nad donju cartu, koti ca se piše latinica; ijako je býlo va izvornoj zamisli izpod (gornje) carte, kako se piše uvijek *SvetoJerolimica* - izpod gornje carte (vidjt ine primjre)

HRVATSKO PISMO SVETOJEROLIMICA

oblikovne (designe) mogućnosti; piše: **deset** zapovijahí

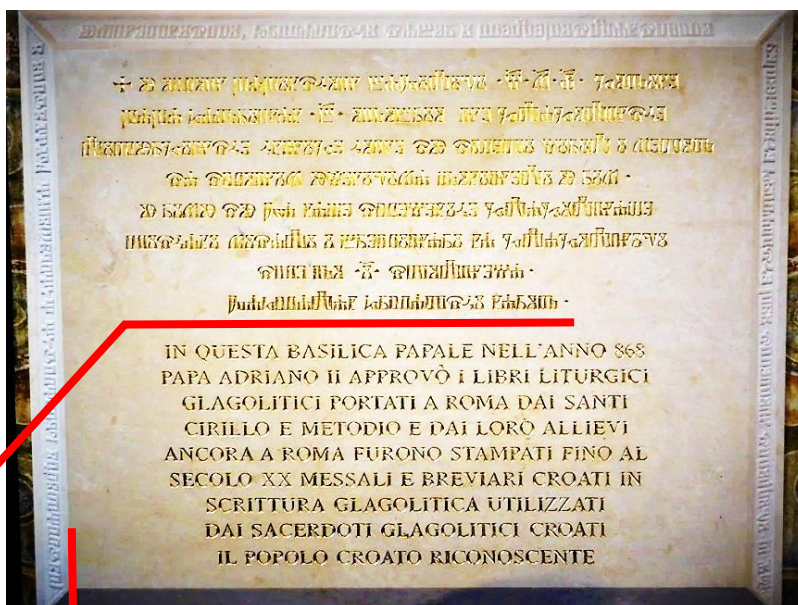

Rim ... zadnjega dana svojega pohoda apostolskima pragovima, "Ad limina apostolorum", u subotu 17. studenoga 2018., članovi Hrvatske biskupske konferencije okupili su se na misi koju je u bazilici Svete Marije Velike u Rimu predvodil zagrebački nadbiskup i metropolit - kardinal Josip Bozanić ... postavili su ploču ...

- red1... (križ) u ovoj papinskoj bazilici 868. godine
- red2... papa hadrijan odobrio je glagoljske
- red3... liturgijske knjige koje su sveti čiril i metod
- red4... sa svojim učenicima dinijeli u rim .
- red5... u rimu su za naše svećenike glagoljaše
- red6... tiskani misali i brevijari na glagoljici
- red7... sve do 20. stoljeća .
- red8... zahvalan hrvatski narod

na rubovima lijevo - gorj - pravo ... postavili hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, hrvatski sabor i veleposlanstvo republike hrvatske pri svetoj stolici 2018.

"hrvatski jezik" na harvatskome pismu SvetoJerolimici, italijanski jezik na latiničnome pismu - latinici

Rimska ploča 2018. ... važno!!! ... ovim svečanim činom z'papinskim tar z'kardinalskim neka bȳde tako /amen/, je **obslužbenito (ponovno) harvatsko pismo SvetoJerolimica za ovodobnu, službenu primjnu od Vaticana, od daržavnih harvatskih vlastih tar od crikvinih vlastih pri Harvatskoj Daržavi**; hvala im tkoji nisu znali ca činidu, jerbo kada bȳ býli znali za posljedicu svoje objstne nadmenosti, se ne býdu upušćali va oto; je býl oto stvarno **Božji zahvat na tlu, harvatoljubom na korist**; zamjran jedino im ca uklesahu na toj ploči bečki jugo-govor iz 1850., kojega prjšlovkahu na SvetoJerolimicu prez poluglasja, ne vodiduć brigu oko izpravnoga Harvatskoga Yazika

mislin kako uzehu, prez moje privole, moje oblikovje /designe/ zapisa obkolo po bridovima, koje položih službeno pri Kaptolu još 2014. va sklopu pismenoga mojega poziva im neka zapišedu našega Harvata Svetoga Jeronima na popis katoličkih svetacah iz Harvatske (slika malo dalje); nu, ne zamjran otu "posudbu" im, jerbo je obpravdala svarha (Rimska ploča 2018.) srijdstvo ("posudbu" moje oblikovne zamisli); se mogu pohvalit barem kako se našlo moje oblikovje va rimskoj Santa Maria Maggiore ... vse ponad tar porjđ kostiju dvojice velebnih naših Harvatah: Svetoga Jeronima tar pape Srijćka Kruščice (Sixto V); vičan Pokoj obojici Harvatah ... našem Jeri tar našem Srijćku

izradak jednoga Harvata iz
tudjine; jesu tri parsta
katoličko pokazje
za TroyyednoBoxye: Boga Otca
Vsegavišnoga, Boga Sina
Spasitela (Isukarsta), Boga
Sveto(ga)Duha ... daklen, nj samo
SPC-serbljočetničko kako je
prijdstavito 1990ih nam

samo, býdu tjbali srjdan parst
tar kažiparst za být - spojeni

piše na krivoj ("lijevoj") strani:
**va ime Otca tar Sina tar
SvetoDuha,**

neka býde tako ("amen")

piše na pravoj ("desnoj") strani:
**Dmitar Zvonimir, kral C(a)rvene
tar Bjle H(a)rvatske**

vse moje pohvale tvorcu ove slike,
uz primjtbu kako nj stavil
poluglasje, tar kako je podigal
velika slova ponad donje carte
umjsto za spustit ih izpod gornje
carte; izto tako, je pisal

neizpravnim glasovima (ie-slog za i-e-i-je-je-t), nalik NDH-pravopisu iz 1941., tar je
izvartal redosljđ Božjega imena Sveti>Duh (SvetoDuh) va: "Duh<Sveti", ca zapazih koti
veliku nepravilnost ca vuče trag iz mnogih netočnih crikvinih izvorah

piše: ženjska kílapa Luše
(iz Splita)

darovah 2022. za
možebitne potrebe im

ne znan još kako nazvat
ovu zapisnu tehniku

ТРОЈЕДИНОБОЖЬЕ
ОТЦА СЫНА СВЕТОГО ДУХА

СВЕТОДУХА
СВЕТОДУХА

HAJDUK
SPLIT

HAJDUK
SPLIT

piše:
mužika
kīlapa
Zīvizīdanī
(iz Posušja)

darovah
2022. za
možebitne
potribe im

podizna vrata va
Imotskomu

piše: Imotski

*pogreb
junaka va
Agramu na
Mirogoju
2020.;
vičan
Pokoj mu

značitba
bješide
Pokoj:
Božji Mir

piše:
hrabrost*

*Vatican, 15. studenac 2021.
Milanovićeva prjdsjdnička
poslanica papi, gradu tar svjtu
(urbi et orbi):*

***je bila glagolica oduvjek -
hrvatsko pismo, a došlo je tek
onda latinsko pismo
(iza "glagolice" !)***

točno, oj prjdsjdniče, porabimo harvatsko pismo "glagolicu" od uvijek; latinicu tek od nasilnoga tar zatiradućega, Oktavijanovoga, rimskoga nasartaja na našu Harvatsku Domovinu; promjšahu (znatno kasnije, za 1000 ljtah) Ćiril tar Metod naše harvatsko ("glagoljicu") z' garčkim pismom, pak stvorihu "ćirilicu" za vse "slavene"; pojasnil slučajjan prjdsjdnik "slučajne daržave" z'svetoga mjsta, tjikom oto "malo avanture odlazka va inozemstvo" mu, vsiman tkoji imahu bilo kakve dvojbe

*---
piše: (nič ne piše)*

deset Božjih zapovijdah, upisanih 2022.obkolo slike Boga Spasitela va Mali latinsko-harvatski misal za tridentsku, latinsku misu; novina: klin na bjsj dorazmačju kako ne by bylo "rupah" va zapisu; prijuzeh taj klin iz klinastoga perzijanskoga pisma Darijevoga/Kirovoga doba, na kojemu je uklesan pismu va tvardu prjstolničinu stjnu najstariji zapis našega narodnoga harvatskoga imena: HARAUVAT, tar naše harvatske podkralvine unutar perzijanske velekrlevine: HARAUVATIŠ

dunavski križ va Vukovaru

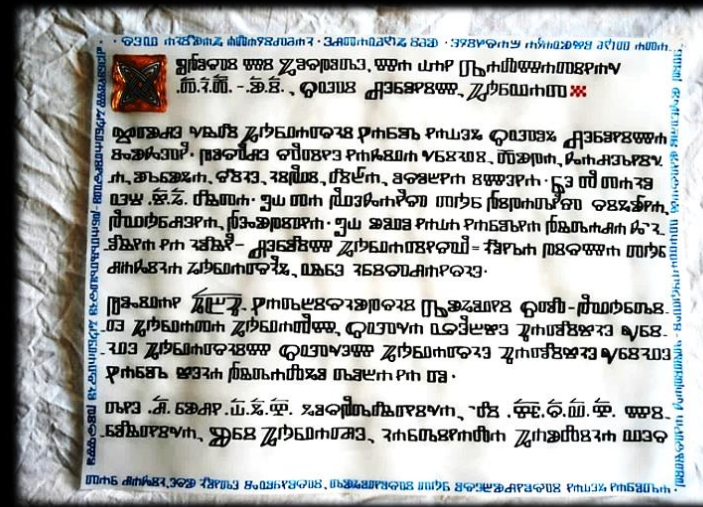
piše:

navijk on živi 'k'i zgine
pošteno

piše dolj na jugo-latinici:
ž(a)rtvama za slobodnu
H(a)rvatsku

Sveti Jeronim, Harvat, svetac vseobcse
Katolicke Crikve, esc Harvatski Svetac
Harvatske Katolicke Crikve! Cseka
Harvatski Narod na to vecs priedalgo -
1'600 lieta. Najubarstite nascega
Svetoga Jeru na popis svetaca HBK:

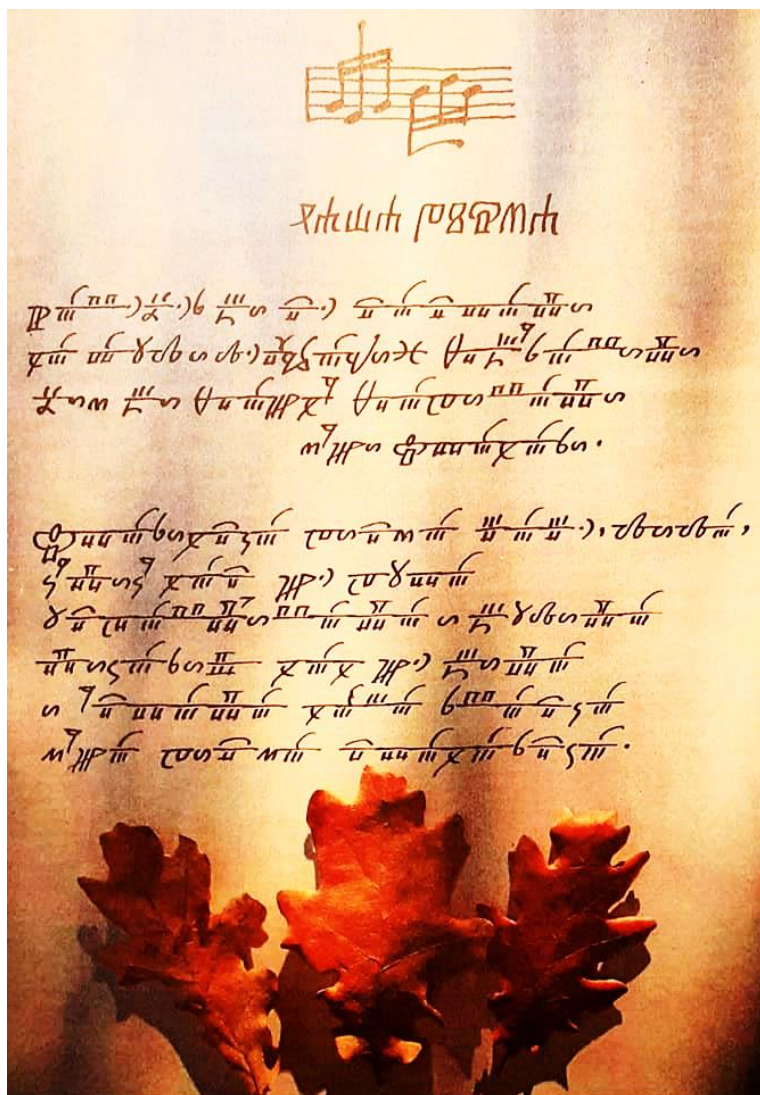

parva ovakva službena listina va
Harvatskoj nakon barem stotinu
ljetah - zahtjv zagrebačkoj
nadbiskupiji iz 2014. za upis
Svetoga Jeronima na popis
katoličkih svetacah iz Harvatske ...
na koji popis nj upisan Sveti
Jeronim još niti dan danas 2022.

!!!uručbirano!!!

tako kako je
(A3-veličina)

... uz osebujan moj zapis
va oba pravca (pravo na krivo -
azijski tar krivo na pravo -
europski) obkolo po bridovima
koti dokaz oblikovja tar
pismozapisnih mogućnostih

ljpa,
rukopisna
slova
baščinika
Darija
Tikulina
iz
zadarskih
Arbanasah

se naziva
ovakav
zapisan
način:
hitropisje
/kurziv/

hoditjini uresi agramskoga
krojačkoga obarta ...
prjisluka iz jednoga misala

smjrokaz

*jurandvorsko-baščanska
ploča na novčanici od
stotinu kunah*

*izravan kiparov ukles
2020. na visoku,
tvardu, planininu,
velebitovu stjnu
harvatoljubnoga
umjtnika Dubravka
Radmana; se zavjtoval
umjtnik na to častno
dijo pak ga obstaril*

*piše čjla pjsan Vila
Velebita: oj ti vilo, vilo
Velebita, ti našeg roda
diko, tvoja slava jeste
nama sveta, tebi
H(a)rvat kliko, ...*

**obećal za popraviti
"sitnu grjšku" :)
kada stigne*

Crikvino-
upravitelev,
MateUziničev
garb; hinba
"alfa i omega",
ijako nj izpravno
harvatski, jerbo
"omega" nj
zadnji glas/znak
našega pisma,
niti se ne
izgovara taj naš
Uo-glas koti čist
O-glas (omega)

voli Mate sodomjske
iztospololjubce
LGBTQPZ+, islamiste
("migrante"), gledat
Galeba z'svojega okna;
izgleda jednako našu
SvetoJerolimicu; ijako
nj sročil izpravno to ca
je zamislil si, ipak
čestitka na pokušaju
mu:

nj blago niti
srebro niti zlato,
nego ono ca je
sardcu drago
(S.Sremac)

spomj̄n-ploča na salskomu grobju (Sali na Dugomu otoku); vičan Pokoj im
piše: živjeti mi je Krist ... sm(a)rt (mi) je dobitak ... (Sveti) Pavao

braniđuć svoje banditsko-partizanske spomenike, zagorčavaše "gradjanska rulja" (dij
ovodobnih salijanah) život svojemu župniku don Tomislavu Vlahoviću 2020.-2021.; jerbo
je izvjsil vojan, HOSov st̄ig na župnoj hiži zbog svojega **Domoljubja**, jerbo nj zatvoril
crikvu zbog 666ID-19 (takozvan kinezki virus), jerbo je odbacil pokusno-
genoizm̄nivaduću mRNA-tvar (takozvano cjepivo), pak je odgovaral salijanski vj̄rničak
puk od toga otrova zbog svojega **Bogoljubja**; na koncu, zbog "mira na otoku", je
prim̄jstila Crikvina uprava don Tomislava va Zadar; neka čuva Trojjedan Bog našega don
Tomislava kad̄igot b̄ijl

primir zlouporabe Jurandvorsko-bašćanske Ploče za svarhu običnoga, pozadinskoga zidovoga uresa, postavitbom iza zaslona; nj zavridjli Harvatski Yazik ovo zločinstvo pri kojeme se prikriva uklesano harvatsko ime na Ploči; je značajnija naman naša Ploča za harvatosvojtvo od cijle Vlade RH tar od cijloga Sabora RH ... neprocjnivo značajnija; mogli bysmo živjt prez (ovakvih) njih, nu ne by mogal obstat Harvatski Yazik prez obpjvane, kamene, svete naše "tavulete":

***izbljideni Misal Svetog Jeronima,
izlizana Bašćanska tavuleta
'rvackeg djetinjevanja.
zaudobjeni friži
glagoljaških serpentini***

početak izvornoga uvoda va pisan: Dalmatino, povišću pritrujena od LjuboStipišića prjma mojim spoznajom; ne znan zač izostavihu Ljubo tar klape kasnije cij redak spomjina na Svetoga Jeronima; je bylo možda raznih tlakovah (intervencija) neka se izostavi največega, katoličko-harvatskoga, svetca iz toga spomjina; nj pisal Sveti Jeronim Misale, nego cijlo Sveto Pismo na latinski - Vulgatu

*podapis na službenoj,
osobnoj izpravi*

*parva službena knjiga
(cip, isbn) va
Harvatskoj napisana
2019. samo
SvetoJerolimicom, prez
latiničnih slovah,
nakon barem stotinu
ljetah*

*piše: Atanzijeva vjra
(Atanzijevo vjerovanje)*

*harvatski dom hercega
(der Herzog) Stjepana
Kosače va Mostaru, ima
izpisano ime na povjstnoj,
harvatoćiriličnoj inačici
... nepoznat ženski pjački
sastav mi*

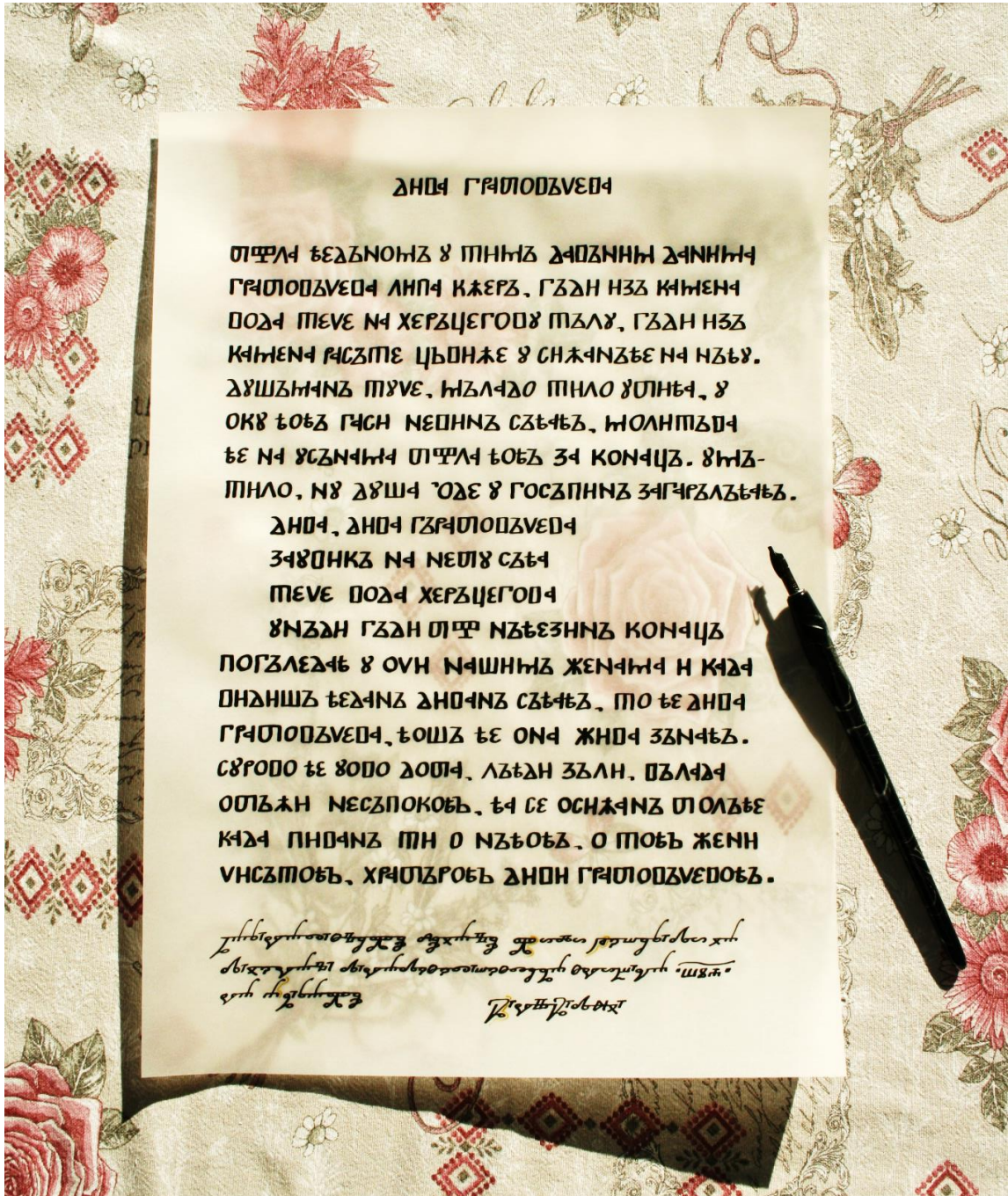

krivo /livo/ - knjiga iz 2021.:

Ima vse svoje doba - Alles hat seine Zeit;
 va knjigi - obdijlatba MarkoPerkovičeve pjsni:
 Grabovčeva djva, na harvatoćirilčnoj inačici, uz
 dodatno SvetoJerolimičino zlamenje za glasove
 kojih ne ima va harvatoćirilici (Ui , i-e-ije-je-t,
 bjsjdorazmačan klin, zarez, točka)

dolj: rukopis MarkoPerkovičeve Grabovčeve djve iz
 2021. , dar za prijatela

ՃԻՈՎ ԳՐԿՄՈՐԾՆԵՐԻ

ՄԻՓԼԻ ԵՔՃՆՈՒԻՅ 8 ՄԻԻԻՅ ԴՊՃՆԻԻԻ ԴՎՆԻԻԻԻ
 ԳՐԿՄՈՐԾՆԵՐԻ ԼԻՈՎ ԿՔԵՐԶ, ԴՃՃԻ ԻՅՅ ԿԻԻԵՆԻ
 ՐՕՃԻ ՄԵՆԵ ՆԻ ՊԵՐԶՍԵՂՐՈՐ ՄՃԼՎ, ԴՃՃԻ ԻՅՅ
 ԿԻԻԵՆԻ ԲԿՅՄԵ ՄԵՐԻՔԵ 8 ՇԻՔԻՆՅԵՆԵ ՆԻ ԻՅԵՎ.
 ՃՎՄՃԻԻՆՅ ՄՅՎԵ, ԻՅԼՎՃՕ ՄԻԼԸ ՄՍԻԵՎ, 8
 ՕԿՎ ԵՕԵՅ ԴՎՇ ՆԵՐԻՆՅ ՇՅԵՎԵՅ, ԻՕԼԻՄՃՐԻ
 ԵՔ ՆԻ ՄՇՅՆԻԻԻ ՄԻՓԼԻ ԵՕԵՅ ՅՎ ԿՈՆՎՍՅ. ՑԻՅՅ-
 ՄԻԼԸ, ՆՅ ՃՎՄԻ ԴՕՃԵ 8 ԴՕՇՄԻՆՅ ՅԻԴԴՐՃԼՅԵՎԵՅ.

ՃԻՈՎ, ՃԻՈՎ ԳՐԿՄՈՐԾՆԵՐԻ

ՅՎՅՐԻԿՅ ՆԻ ՆԵՍԻՎ ՇՅԵՎ

ՄԵՆԵ ՐՕՃԻ ՊԵՐԶՍԵՂՐՈՐ

ՅՆՅՃԻ ԴՃՃԻ ՄԻՓ ՆՅԵՔՅԻՆՅ ԿՈՆՎՍՅ

ՐՕՂՅԼԵՃՎԵ 8 ՕՎԻ ՆՎՄԻԻԻՅ ԴԵՆՎԻԻԻ Ի ԿՃԻՎ
 ՐԻՃԻՄՅ ԵՔՃԻՆՅ ՃԻՈՎՆՅ ՇՅԵՎԵՅ, ՄՐՕ ԵՔ ՃԻՈՎ
 ԳՐԿՄՈՐԾՆԵՐԻ, ԵՕՄՅՅ ԵՔ ՕՆՎ ԴԻՈՎ ՅՅՆՎԵՅ.
 ՇՅՐՕՐՕ ԵՔ ՑՕՐՕ ՃՕՄԻՎ, ԼՃԵՃԻ ՅՅԼԻ, ՐՅԼՎՃԻ
 ՕՍՄՅՔԻ ՆԵՇՅՐՕԿՕԵՅ, ԵՎ ՇԵ ՕՇԻՔԻՆՅ ՄՐՕՃՅԵ
 ԿՃԻՎ ՐԻՈՎՆՅ ՄԻՆ Օ ՆՅԵՕԵՅ, Օ ՄՐՕԵՅ ԴԵՆԻ
 ՎԻՇՅՄՐՕԵՅ, ՊԻՄՅՐՕԵՅ ՃԻՈՎ ԳՐԿՄՈՐԾՆԵՐՕԵՅ.

Մինեղորհատեցորոց օջախից քառասուն յօրացելու չի
 ծնադրուիլի ծնագրիս թանգրոստեղծելի ծնադրուիլի ԿՅՅԻՆ
 ՅՎԻՆ ԿՅՅԻՆՅՅՅ

Մարտի 1906 թ.

Ružica Čavar
piše: **D Ž**
(Dobar je Život)

biljig na Mirogoju

pogledajte slova **D**
... iztovjtna onima iz
ban Kulinove povelje

! ovisi nastavak ovoga harvatoljubja od ... TEBE !

Ima sigurno još puno primjera ca nisu poznati mi. Nu, je zorno kako nĭ ugaslo nikada pri Harvatima harvatsko pismo SvetoJerolimica, tar se služidu Harvati z'njim kadagot mogu. Vidĭh osobno mnogo razliĉitih tetovaža na rukama, ca nĭ priporuka nu je znakovito. Moran naglasit kako je dželo nužno za popratit to izpravnim tar izvornim Harvatskim Yazikom. Se ne bĭ smĭlo pisat jugo-jezik oli tudjice našom svetom bašćinom. Ne dopustimo odguraj našega harvatskoga pisma na razinu samo obiljžbe narodnih obiĉajah /folklorah/, oli odbaĉaj va zaborav. Ne dopustimo niti samo crkvinu uporabu. Tkoji se može pohvalit (zapadno)europski narod još kako ima vlastit, uporabiv, pismeno-brojevan sustav va ovodobju? Se ugledajmo malo više na Armenijance tar na Gruzijance.

Kada ne bĭsmo poznavali jednako ostala dva naša pisma, zapravo osebujne harvatske inaĉice latinice tar ćirilice, ne bĭsmo mogli štĭt izvornike štĭvah koje pisahu tar tiskahu naši harvatski velikani. Ne razumĭvaduĉ ca piše, priĭustavali bĭsmo tumaĉbu izvornikah naših velikanah onim laživim, obsĭnarskim, "lingvistiĉko-struĉno-doktorskim" uhljebom, tkoji zasĭdohu na dželo važne položaje pri daržavnim uzstanovom. Jesu upravo oto bitange za tkoje zbori Domovinin otac Ante Starĉević.

Zato: da ćirilici va Vukovaru ... samo harvatskoj ćirilici, ne serbljanskoj. Veli Georg Orwel: *kvari li (loša) misal naš izriĉaj/jezik, kvari onda jednako (loš) izriĉaj/jezik našu misal*. Je beĉki jugo-jezik višestruko loš za vsatkojega Harvata ... dokazivo, jerbo ne ide dobro danas nam. Se izselilo pola Harvatske va tudjinu. Ona priĭostala polovica, se bavi uglavnom kakvim uslužnim dĭlom. Samo, kadĭ je proizvodba, kadĭ je razvoj? Bĭ trĭbalo Harvatsku iznova za obharvatit tar za obpoĉtenit va vsakojemu pogledu.

! pogledajmo obmrĭženu harvatsku bašćinu koti dobar izvor za prouĉbu

<https://digitalna.nsk.hr/pb/> ... je obmrĭžan napis kadĭ je razpoloživ prigled starijega, izvornoga harvatskoga štĭva. Ima ĉak dĭl "hrvatska glagolica", kadĭ se može vidĭt stare misale, pisma, zakone, ... vse pisano SvetoJerolimicom.

Trĭba tražit izvornike oli parvotiskove od pri 1835., jerbo je medja ĉĉšž-rokata Gajeve latinica za jugo-jezik.

Je bĭlo dobrih, izvornih dĭlah jednako nakon te 1835. Gospodlĭtnice, samo jur pošpurenih zbog stvoritbe beĉkoga jugo-jezika, Gajevoga "ilirskoga pokreta", JAZU - jugoslavenske akademije - danas silom prigodah pod nazivom: "H"AZU ... ijako bĭ se vratila dželo rado većina tih jugo-akademikah natrag na JAZU-naziv, jerbo je tako akademiĉevim njihovim sardcom drago.

Gledajte stare knjige, stare rukopise, sbirke, stare novine.

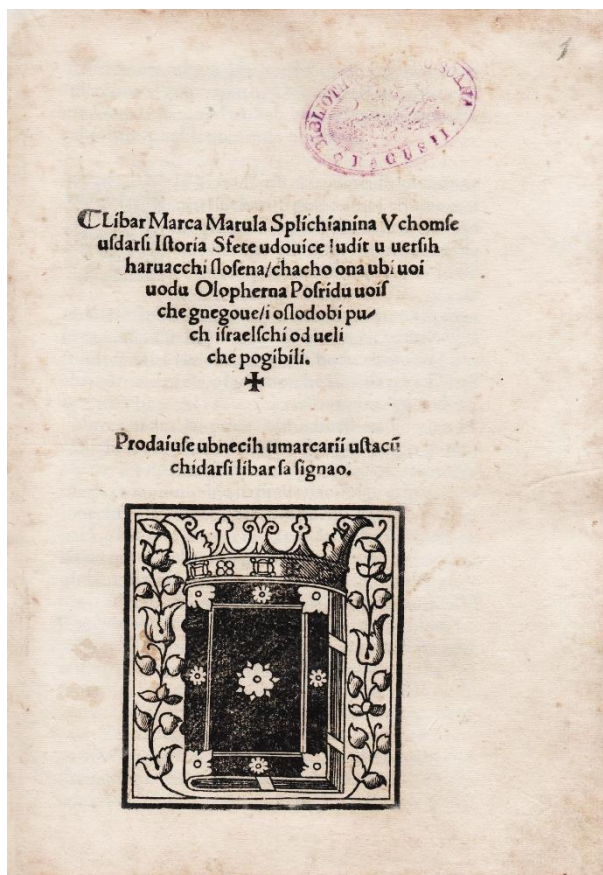
Ne ima li ĉega va obmrĭženome obliku, bĭ se moglo najdit va izvorno-tiskanome va većim knjižnicama.

Se može otvorit npr. Wikipedija, pak pri životoopisu pojedinoga velikana za najdit obmrĭžno povezniĉje /link/ na koje njegovo dĭlo, ne ima li snimitoga pri NSK-Zagreb ga.

Slĭdi izvorniĉje kako bĭ se vidĭla prava naša harvatnina.

Marko Marulich -
Yudita

**je Marko Marulich -
otac harvatske
književnosti !!! ...
ne Karadžić-i, Gaj-ići,
oli kakvi "lingvistički
doktor-ići iz
Hrvatske" !**

M A R I N D A R X I C H
SVOIM PRIATEGLIEM.

D R A S I priategli nemoite szienit, dasam oue ne dobro sloxene piešni cinio dat, nasuitlos sauakafat liepotu od moie poešie, i dobrotu od moga vma, (od sčtaše, v, ištinu neuaram) ma sa slo boditše (vieruitemi) truda, vašdašcgniega, i, omraše vas priateglia, koi gliubechi, i szienechi mene saualciju dobrotu, gliubite, i, szienite moie piešni; od koih suaki vas hočhie damu dar veinim, aia niuam mogu neugodit, ni sam dobar pišalaz, ni mogu pišmom suim, v, iedno sadouoglnu vcinit ouako kako ščapom; I, ako ne vsbude stvar koiabi knixeune vci koiomgodi Vridnosti pasla, sato neimā bit ia kriiu, neg vi, koi sčtošte pitali iauam sam dao; i, dao ono sčtošam vmio, i imao; ni vi neimate. bit kti ui, Sasctofse tti dar pitali Sauas, anesadrufih; Koim ia dobruoglnu dāuam sčto vmiem, i, imam; adrufi neka isctu sčto fagnih cini; Snām er oua moia pisma nemogu neg koris vcinit, akosu krieška, šocna, i, vriedna plodchie vcinit, akoli niešu, naučhie dat suakomu da tkōse na ouo stauglia da rasmiscglia hochieli Sciasti išt; erse mnofli ouim putom sziene poctit, a ostamo
a 2 tefe,

Marin Darxich

D-A-R-X-I-CH

(Daržić≠Držić)

promjina Darxichovoga obitelškoga imena, jerbo se nj uklapalo ime va jugo-jezik im, je izvaršena stotinama lihtah nakon Marinove smarti (1567.)

!!!unatrag!!! zbog harvatosvojnoga -ar-kojega ukinuhu objstnodnadeni obsjnari 1850. va Gerličevoj karčmi

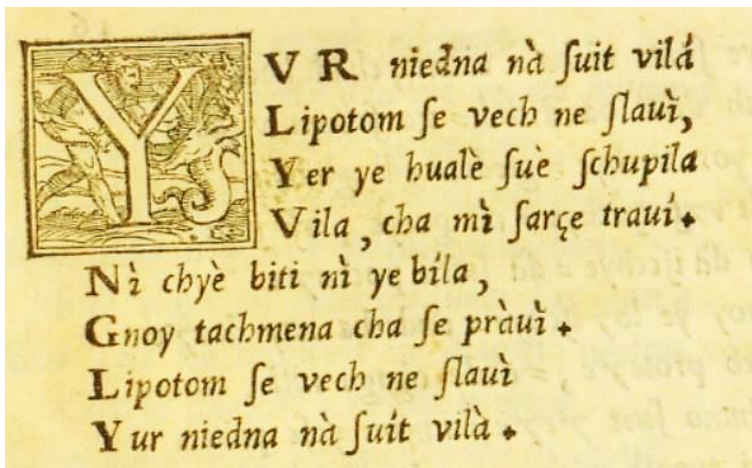
provjrite svoja izpravna, povjstna obitelška imena si, želite li najdit svoje pridke va obitelškomu stablu na obmrižju (www.familysearch.org)

Hanibal Lucich

CH - ponekad glas K
(italijanski utjecaj),
ijako je uglavnom
glas - Ć

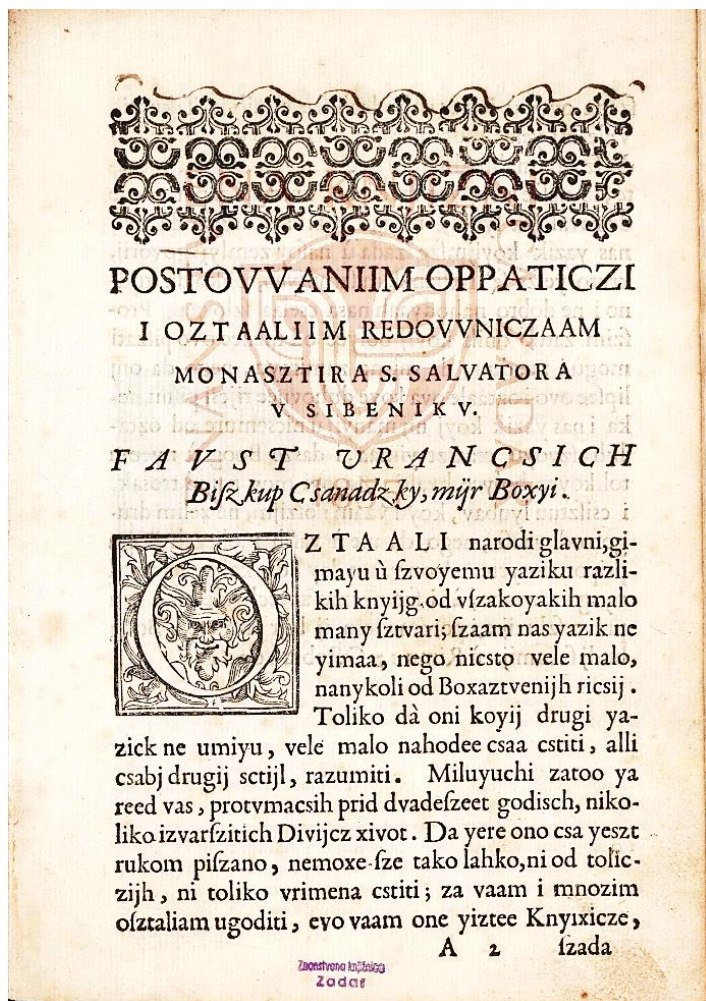
U - je ponekad glas V

V - je ponekad glas U

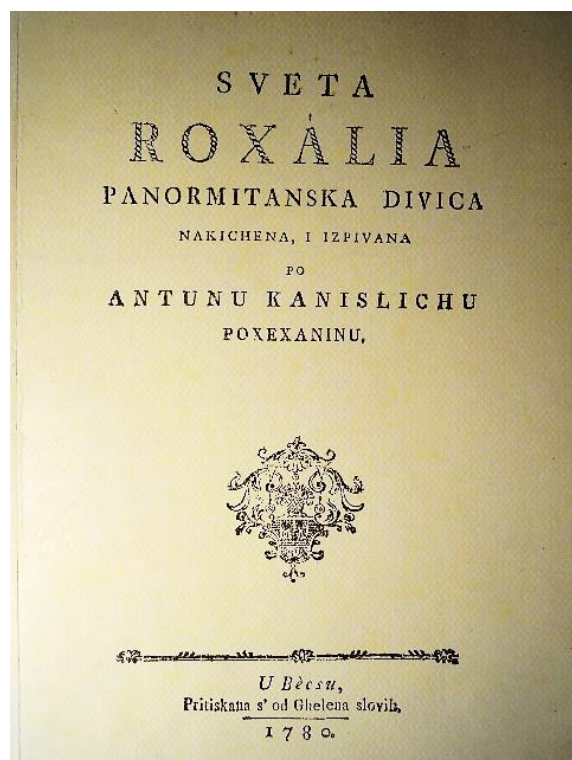
Matiya Divkovich

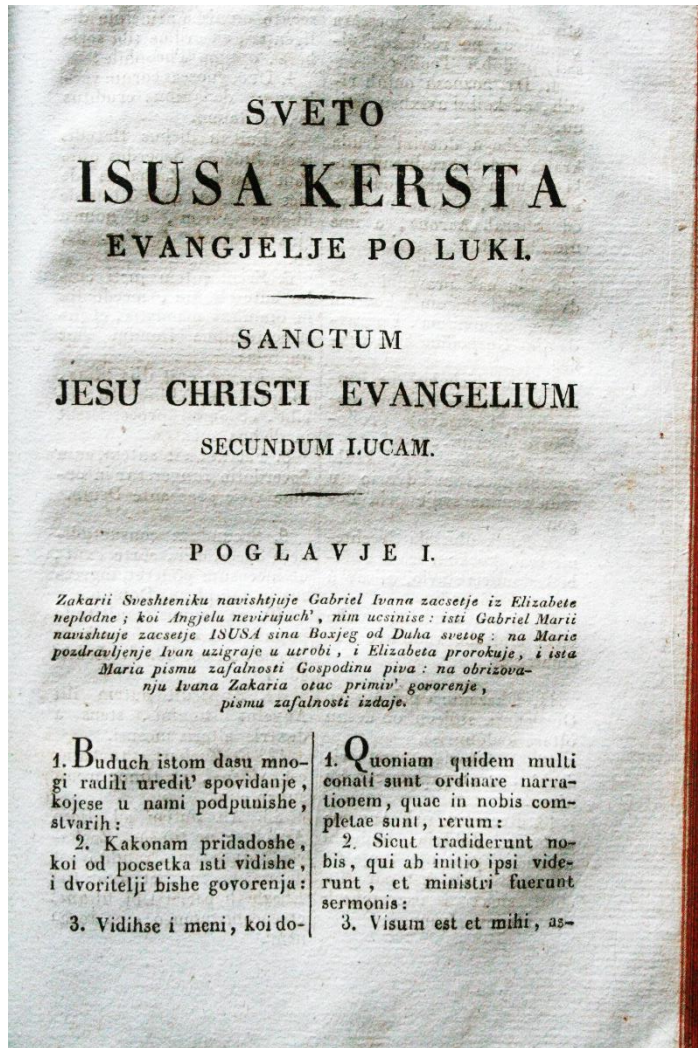
Nauk karstijanski
na harvatoćiriličnoj inačici

Faust Vrancsich

Antun Kanislich

Matiya Petar Katancsich

*Sveto Pismo
tiskano va Budimpešti
nakon Matiyine smarti*

Petar Zoranich

Planine

ty vidj li se sada zornije ta razlika povjstno-pramajčinoga harvatskoga jezika tar ovodobnoga 2022. "službeno-književno-standardnoga" jezika?

Ovisi vse koliko ima harvatoljubah. Ima li množina jugoslavijoljubah - prjeteže njihovo. Kako se govori/piše - se misli tako. Je jasnije to onim Harvatom tkoji žividu vanka Domovine, pak trijbadu obćit tudjinskim govorom/pismom cijl dnevak ... vsakoj dnevak ... cijlu ličnicu. Se uvuće takav duh va mozag. Pojdu li misli na tudjinskome govoru, je jasno kako je obuzelo tudjinstvo toga nesrjtnika podpuno. Koji li je byl ono razlog boravka va inozemstvu? Koliko dugo traje to? Koliko još? Kako se ne by izgubilo domovinsku duhovnost, je potrijbno svakodneвно za porabit harvatninu. Nu, se ne byde postiglo to gledaduć tar štiduć DNOvinarske: H-TV, Nova-TV, RTL-TV, Laudato-TV, Večernji, Jutarnji, Slobodnu Dalmaciju, Glas koncila,..., nego obdaržavaduć baščinu ca postoji samo još va starijim knjigama.

Trijba vsakako za stvarat nova dijla kolikogot se može. Je silno važna primjina. Samo živom primjnom, možemo unaprijdit našu harvatsku baščinu, spoznavaduć iztodobno našu povjst. Piše vse va knjigama naših velikanah. Se trijba samo znat tkoji jesu to velikani tar ca pisahu. Se poharvatihu uzpišno mnogi tudjinskoga podrjta: A.Šenoa, I.Zajc, kardinal J.Haulik,... dijlovaduć na harvatsku hvalu, čast tar slavu.

Ne očekivajte kako bydu odradili taj posal za vas (((oni))) tkoji zasjdohu na vlast va Harvatji uz pomoć svjtskih obsjnarah (gremijah). Objjstno-nadmeni dovedenci tar gojenci obsjnerskih svjtskih skupinah, tkoji se nalazidu danas 2022. na, pri tar obkolo zakonodavne, izvaršne, sudske tar crikvine vlasti va Harvatji, imadu podpuno inokije zadatke za obaviti svojim nalogodavcom. Želite li stvarno kakvoga njonju za tumačit vam kako se ima govoriti Harvatski Yazik ... oli je svarhovitije za pogledat prav izvor?

Piše ljpo va parvoj točki harvatskoga Uzstava medju inim: *U Republici Hrvatskoj vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu kao zajednici slobodnih i ravnopravnih državljana. Narod ostvaruje vlast izborom svojih predstavnika i neposrednim odlučivanjem.* Nu, z'Uzstavom oli prez njega, ima obvezu (tar čast) vsatko tko se resi harvatskim narodnim imenom za čuvat glavna harvatska počela: 1/.govor, 2/.povjst, 3/.obzemje. Je ono parvo po redu počelo: harvatski narodan govor/pismo - važnije od inih počelah. Ne počtiva li tko svoju narodnu, harvatsku obvezu, neka ne maše daržavnim oli povjstnim stjgom obkolo na kakvim nogometnim nadmetatbama. By bylo zavaravaduće.

Molin vse Harvate, daržidu li ove moje redke koristnima, neka prosljdidu dalje vsim svojim harvatskim prijatelom. Se može jedino tako za proširit glas oko ove važne stvari va koju ulagahu, ulagadu, tar bydu ulagali harvatski neprijatelji nadalje silna srjdstva tar trud. Imadu (((oni))) danas vse uzstanove va Harvatskoj pod svojim nadzorom. Dopuščam vsatkojemu Harvatu (samo Harvatu!) neka prjuzme na računalo si, pak neka odtisne na kartu ovu knjižicu prezplatno za svoje osobne potrijbe ... uz moju molbu neka prosljdi obmrjžnu knjižičinu poveznicu nekolicini svojih harvatskih poznanikah kako by se proširil glas obko ovoga.

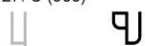
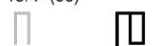

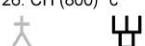
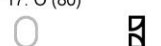
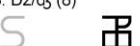

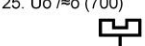
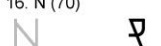
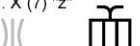

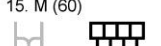
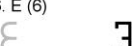

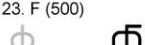
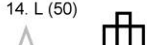

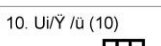

* moji podatci za obćitbu: [zvizdaan\(pri\)gmail.com](mailto:zvizdaan(pri)gmail.com) , .00385.99.660.1172. (za sms-poruke)

ukidan bečki jugo-jezik va Harvatji z'nadnevkom 30. rujac 2022.
na blagdan Svetoga Jeronima - SvetoJerolimovo ... Harvatja Harvatom!

sinodalno-upravitelski odprinos kardinala Bozanića tar "HBK" za vjru va Harvatah; obračun 2011. ... 2021. (... 2022.) ≈ -700'000(!) HBKkatolikah

	Popis 2011	Popis 2021	brojčana razlika 2011...2021	postotna razlika 2011...2021	procjina 2021...2022
stanovništvo 2011...2021	ST'11 4284889	ST'21 3871833	(ST'21-ST'11) -413056	% -0,096398296432 -9,64%	kako ide sve "redovno" dalje, pak se ne mijnja tijek, moglo bi se smatrat prosjčno -17,29% / 10 godina -1,729% / 1 godinu --- daklen, od Popisa 2021 do danas (rujac 2022) je manje HBKkatolikah va Harvatskoj: 3057735 -1,729% -52868 --- podjli li se taj broj z' 365 dnevakah, se dobiva HBKgubitak od: -145 dušah/dnevak --- ca bi bylo od 2011. do konca 2022. zapravo -692276 dušah
HBKkatolici 2011...2021	HBK'11 3697143	HBK'21 3057735	(HBK'21-HBK'11) -639408	% -0,172946515728 -17,29%	
	udjli HBKkatolikah va izselitima tar va višku umarlih 2011...2021 <i>*prjdmnjvaduć kako je sukladan broj HBKkatolikah naspram inima pri tomu (od -413055)</i>		(ST'21-ST'11)x(HBK'11/ST'11) -356398	od -639408 55,74%	
-17,29% proučba 2011...2021	razlika svih "nestalih" HBKkatolikah 2011.-2021., tj. oni tkoji se nisu izselili niti jesu višak umarlih 2011.-2021., nego ne želidu bit HBKkatolicima više (od -639408)		(HBK'21-HBK'11) -283010	od -639408 44,26%	
			tumačba: pokaziva zorno brojčan obračun HBKkatolikičkoga harvatskoga puka 2011...2021: ima ukupno HBKkatolikah 639'408 manje, od čega: 356'398 odselilo tar višak umarlih, 283'010 odustalih tkoji ne želidu više za biť na stanovničkomu Popisu koti HBKkatolici iz raznoraznih razlogah ... možda nisu više katolici, možda samo ne želidu biť va skupini z'ovakvima Crikvinima upravitelima pri Harvatskoj Daržavi (HBKbiskupima), tkoji se slizahu svjetovnim vlastima, pak razHBKkatoličavadu tar obćenito razkatoličavadu tar vjričak harvatski puk svojim "sinodalnima" sablaznima		
postotan udjli HBKkatolikah HBKkatolici/stanovništvo 2011...2021	HBK'11/ST'11 86,28%	HBK'21/ST'21 78,97%		% -7,31%	
			tumačba: od 2011.-2021. ni bilo nikakvih ratovah, nikakvih masovno-zatiradućih pošatih, nikakvih vjrskih progonah --- odustahu HBKkatolici od HBK		

*podastriļ obracsun obchinstvu na znanye 2022. Gospodjltnice na dnevak Svetoga Mihovila, Zvjzdan Xivkqvich

36. Kh (9000) 	27. C (900) 	18. P (90) 	9. Z (9)
35. Ae /ä (8000) 	26. CH (800) "č" 	17. O (80) 	8. Dz/dž (8)
34. AA (7000) 	25. Uo /≈ó (700) 	16. N (70) 	7. X (7) "ž"
33. EE (6000) 	24. H (600) 	15. M (60) 	6. E (6)
32. TY (5000) "tj" 	23. F (500) 	14. L (50) 	5. D (5)
31. j (4000) iet= i-e-iy-e-ye 	22. U (400) 	13. K (40) 	4. G (4)
30. Ī (3000) "poluglas" 	21. T (300) 	12. Y (30) "j" 	3. V /w (3)
29. SS /sch (2000) "š" 	20. S (200) 	11. I (20) 	2. B (2)
28. CS /tsch (1000) "č" 	19. R (100) 	10. Uj/Ÿ /ü (10) 	1. A (1)
 ... 0. nicsica (0)			

Knyigoopis

Ukidaduch becski yugo-yezik, brissen tocsku po tocsku dogovora osmorice obsjnarah tkoyi se sastahu z'necsastnima nakanama. Pissen ove redke primorskoharvatski, nalik MarkoMarulichevomu govoru, otcu nasse harvatske knyixevnosti koyu visse niti ne imamo, yerbo se ne sluximo danas va Harvatskoy nyegovim Harvatskim Yazikom, nego becskim yugo-yezikom Serblyanca VukStefanovićKaradžića tar nyegovoga druxt Vanceeta iz Gerlicheve karcsme na becskoy Ungargasse 362 toga 28. oxuyca 1850.

Uzstanovih kako ye izrazito texko za pisat obko ote obsjne mi, nu jednako tako texko za poyasnit mi ne-upuchenima ca se dogadya, iyako ye meni samomu vse podpuno yasno.

Se veli kako pocsima najdalyi put - parvim korakom. Ye na sstjtelu neka provjri tocsnost moyih redkah, pak primjini pri sebi va vsakodnevnyu ca smatra moguchim tar potrejbnim. Mucsat, cvilit, blebetat - nj dobro glagolye za varle, hrabre tar odane Domovinine sinove.

isbn 978-953-58677-5-3 ; cip 01147984
ye dostupan ovay cip-zapis va racsu-
nalnome sustavu harvatske dar-
xavne tar vseucsilistne knyix-
nice iz Agrama: NSK-Zagreb

